

บทที่ 13

องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์

เกริ่นนำ

เราจะมาดูยอห์น 20:28 ต่อจากบทก่อน ที่โรมัสพูดกับพระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์!” และผมจะใช้คำกล่าวนี้เป็นจุดสำคัญในการพิจารณาปัญหาทั้งหมดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับพระยาห์เวห์ คำพูดของโรมัสน่าสนใจและน่าทึ่งเพราะนี่เป็นเพียงข้อเดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่ที่คำเรียก “พระเจ้า” กล่าวกับพระเยซูโดยตรง หรือพูดอย่างชัด ๆ กับพระเยซู ไม่มีที่ไหนอีกในพระคัมภีร์ใหม่ที่คำเรียก “พระเจ้า” เคยกล่าวกับพระเยซูโดยตรง มีพระคัมภีร์บางข้อที่บางคนใช้บอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู แต่เมื่อตรวจสอบข้อเหล่านี้อย่างละเอียดก็จะเห็นว่าแท้จริงแล้วข้อเหล่านี้ไม่ได้สอนถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู

โรมัสเป็นอัครทูตคนหนึ่งแม้จะไม่ใช่อัครทูตในระดับต้น ๆ ในทีมอัครทูตสิบสองคนนั้นมีสามคนที่ใกล้ชิดกับพระเยซูเป็นพิเศษคือ เปโตร ยากอบ และยอห์น และในสามคนนั้น ยอห์นใกล้ชิดกับพระเยซูมากที่สุด เวลารับประทานอาหาร ยอห์นจะเป็นผู้ที่นั่งติดกับพระเยซูและเอนกายอยู่ใกล้พระทรงของพระองค์ (ยอห์น 13:23)¹ สำนวน “เอนกายอยู่ใกล้พระทรงของพระองค์” นี้จะไม่ค่อยเข้าใจกันในสมัยปัจจุบัน คำกล่าวนี้มีที่มาคือคนในสมัยโบราณเมื่อรับประทานอาหารด้วยกัน พวกเขาจะไม่นั่งบนเก้าอี้รอบโต๊ะเหมือนที่เราั่งกันในวันนี้ แต่จะเอนกายโดยเอาศอกข้างหนึ่งวางไว้บนตั่งคล้ายๆ แคร่ และใช้มืออีกข้างหยิบอาหาร พวกเขาแต่ละคนจะอยู่ในท่าเอนกายอยู่รอบ ๆ โต๊ะอาหาร การเอนกายแบบนี้จะลำบากมากสำหรับผมโดยเฉพาะกับแขนและไหล่ แต่เห็นได้ชัดว่า คนในสมัยโบราณจะถูกฝึกมาอย่างดีในทำนองนี้ ถ้าคุณไปเที่ยวประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน คุณสามารถเที่ยวชมตามจุดท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีคฤหาสน์จะพาคุณไปชมห้องที่จัดแสดงการเอนกายรอบโต๊ะอาหารในสมัยก่อน ท่าเอนกายนี้อาจดูไม่สบายสำหรับเราในปัจจุบัน แต่มันอาจจะสบายสำหรับพวกเขาหลังจากที่ทำงานหนักมาทั้งวันแล้ว

¹ ยอห์น 13:23 “ที่สำรับมีสาวกคนหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงรักได้เอนกายอยู่ใกล้พระทรงของพระองค์ (ฉบับ 1971)”

เรื่องของเรื่องอยู่ที่ว่า เมื่อมีคนเอนกายอยู่รอบ ๆ โต้ะ ก็จะมีบางคนอยู่ข้างหน้าคุณ คนนั้นจะเป็นคนที่ถูกพูดถึงว่า “เอนกายอยู่ใกล้ของคุณ” เพราะศิระของเขายู่ใกล้ของคุณ คำพูดนี้ได้มา มีความหมายถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและสนิทสนม

ในบรรดาสาวกสิบสองคนนั้น โธมัสไม่ได้สนิทกับพระเยซูเป็นพิเศษแต่ก็สนิทพอควร ถ้าเป็นสมัยนี้เราคงดีใจที่จะถูกนับรวมอยู่ในกลุ่มสิบสองคน ไม่ได้อยู่ในกลุ่มสามคนก็ไม่ใช่ไร และไม่ได้อยู่ตรงที่พิเศษอย่างยอห์นที่อยู่ตรงพระทรงของพระเยซู ก็ไม่ใช่ไร

แต่โธมัสพูดถึงสิ่งที่สำคัญบางอย่างในยอห์น 20:28 ในการวิเคราะห้ข้อนี้ ผมกำลังจะขยับจากประสบการณ์ที่ผมได้แบ่งปัน ไปสู่การวิเคราะห์ทางการตีความที่ถูกต้องจากคำกล่าวที่สำคัญนี้ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” ทุกคำในพระคัมภีร์มีความสำคัญ แต่คำเหล่านี้มีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะไม่มีใครเคยพูดกับพระเยซูแบบนั้นในที่อื่นอีกในพระคัมภีร์

คุณอาจบอกว่า “ถ้าโธมัสเรียกพระเยซูผิดว่าพระเจ้า แล้วทำไมพระเยซูจึงไม่ได้ทรงหยุดเขาไว้” เพราะแนวการให้เหตุผลนั้นอาจเป็นการใช้ “การถามแบบขึ้นนำ” (คำศัพท์ทางตรรกะที่ขึ้นนำข้อสรุป) คำถามที่คุณยกเป็นคำถามที่มีเหตุผล แต่เป็นการสันนิษฐานที่อาจจะถูกหรืออาจจะผิดว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า นั่นเป็นคำถามที่ถูกขึ้นนำและข้อสรุปก็ยังคงมีมูล โธมัสกล่าวคำ “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์!” กับพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์ที่ยืนอยู่ตรงหน้าเขา หรือว่าโธมัสกล่าวถ้อยคำนี้กับผู้ที่เป็รูปและเป็นพระฉายาของพระเจ้า? พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือโธมัสกำลังพูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูผู้เป็นมนุษย์ หรือว่าเขากำลังพูดถ้อยคำนี้กับพระยาห์เวห์ที่ตอนนี้เขามองเห็นอยู่ในพระเยซูและถูกสำแดงให้เห็นอย่างสมบูรณ์ในพระเยซู

เมื่อมาถึงเรื่องของประสบการณ์แล้ว ความแตกต่างของความเป็นไปได้ทั้งสองอย่างนี้อาจจะไม่สำคัญนัก แต่เมื่อมาถึงเรื่องของคำสอนแล้วความชัดเจนของการวิเคราะห์นั้นสำคัญ เหตุผลที่พระเยซูไม่ได้หยุดโธมัสก็อาจเป็นได้อย่างมากว่า พระเยซูทรงรู้อยู่แล้วว่าโธมัสกำลังพูดอยู่กับใคร ในช่วงที่พระเยซูทรงทำพันธกิจบนโลกนี้และยิ่งกว่านั้นในภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูทรงรู้ถึงจิตใจและความคิดของมนุษย์ (ยอห์น 2:25)²

ผู้ตีความพระคัมภีร์ที่ดีจะไม่ด่วนสรุป การแบ่งปันประสบการณ์แม้ว่าจะเป็นจริงและลึกซึ้งก็ยังต้องผ่านกระบวนการของการตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน มันอาจจะมึนน้ำหนักราคาและคุณค่ามากในแง่ของประสบการณ์ แต่จะมีน้ำหนักแค่ไหนในแง่ของหลักคำสอนหรือหลักความเชื่อ?

² ยอห์น 2:25 เพราะพระองค์ทรงรู้จักมนุษย์ทุกคน และพระองค์ไม่จำเป็นต้องมีใครมาเป็นพยานเรื่องมนุษย์ เพราะพระองค์เองทรงทราบว่าจะไรอยู่ในมนุษย์

พระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระเยซู

เมื่อโรมัสพูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูนั้น โรมัสไม่ได้พูดขณะเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในกายเนื้อหนัง แต่พูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูในช่วงหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ซึ่งเป็นเวลาที่พระเยซูทรงได้รับพระกายที่เปลี่ยนไป ไม่เหมือนกับพระกายที่พระองค์เคยมีในช่วงที่พระองค์ทรงอยู่ในกายเนื้อหนัง เมื่อเหล่าสาวกรวมตัวกันอยู่ในห้องที่ปิดประตู ในทันใดนั้นพระเยซูก็ทรงปรากฏกับพวกเขา (ยอห์น 20:19) ภายธรรมดามีเนื้อหนังจะไม่สามารถเดินทะลุผนังห้องหรือประตูที่ปิดไว้ได้ เห็นได้ชัดว่าพระองค์ทรงมีพระกายที่ต่างกัน มาระโก 16:12³ กล่าวว่าบนถนนไปเอมมาอูสนั้น (เปรียบเทียบกับลูกา 24:13-39) พระเยซูทรงปรากฏพระองค์กับสาวกสองคนใน “อีกรูปหนึ่ง” ในข้อความภาษากรีกว่า “รูป” ตรงนี้เป็นคำเดียวกับ “μορφή” (*morphe*) ที่เราพบในฟิลิปปี 2:6 (“พระองค์ผู้ทรงอยู่ในรูปของพระเจ้า”)⁴

คำว่า “อีกรูปหนึ่ง” คืออะไร ที่พระเยซูทรงปรากฏกับพวกสาวกบนถนนไปเอมมาอูส? มันก็คือพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระเยซูดังที่เปาโลกล่าวถึงในฟิลิปปี 3:21 ว่า “พระองค์จะทรงเปลี่ยนร่างกายอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระองค์” (ฉบับ NASB) วันหนึ่งร่างกายที่ต่ำต้อยของเราก็จะเปลี่ยนไปเหมือนพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระเยซู ซึ่งไม่เหมือนกับร่างกายเดิมของพระองค์ที่เป็นเนื้อหนัง ในกรณีของโรมัสนี่เป็นไปได้ไหมว่า การที่เขาเห็นพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระคริสต์ ซึ่งในเวลานั้นสำแดงให้เห็นพระสิริของพระยาห์เวห์ จึงทำให้เขาถึงกับร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์”? โรมัสได้เห็นฤทธิ์เดชและพระสิริของพระเจ้าเปล่งปลั่งออกจากพระเยซู ที่พระกายของพระองค์เป็นเหมือนม่านบาง ๆ ซึ่งแทบจะไม่สามารถปิดบังพระสิริของพระเจ้าที่อยู่ข้างในเอาไว้ได้ พูดได้ว่าโรมัสสามารถมองทะลุผ่านพระกายนี้ไปยังผู้ที่อยู่ข้างใน ซึ่งก็คือพระยาห์เวห์ผู้สถิตอยู่ในพระเยซู

คำพยานที่กฎหมายยอมรับ

ตามบทบัญญัติของพระคัมภีร์แล้ว คดีความจะเชื่อถือได้ก็ต่อเมื่อมีพยานสองหรือสามปากให้ปากคำตรงกัน (เฉลยธรรมบัญญัติ 19:15, 2 โครินธ์ 13:1)⁵ คำกล่าวของโรมัสไม่ได้รับการรับรองหรือได้รับการยืนยันอีกครั้งจากอัครทูตคนอื่น ๆ ซึ่งก็หมายความว่า มันไม่ได้เป็นตามข้อกำหนดของการมีพยานสองหรือสามปากเพื่อให้พยานหลักฐานมีมูล ฉะนั้นคำกล่าวของโรมัสจึงพูดออกมาจาก

³ มาระโก 16:12 “ภายหลังพระองค์ปรากฏพระกายอีกรูปหนึ่งแก่สาวกสองคน ขณะที่พวกเขากำลังเดินทางไปนอกเมือง”

⁴ ฉบับไทยคิงเจมส์และฉบับมาตรฐานแปลว่า “ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า” ฉบับ 1971 แปลว่า “ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า” (ผู้แปล)

⁵ เฉลยธรรมบัญญัติ 19:15 “ห้ามพยานปากเดียวกล่าวโทษใคร ไม่ว่าในเรื่องอาชญากรรมหรือในเรื่องความบาปใด ๆ ซึ่งเขาได้ทำไป แต่ต้องมีพยานสองหรือสามปาก คำพยานนั้นจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้”

ประสบการณ์และความเข้าใจของเขาเอง เราไม่มีทางรู้ได้ว่าอัครทูตคนอื่น ๆ มีความเข้าใจเหมือนกับเขาหรือไม่ เพราะไม่มีอัครทูตคนไหนที่เคยกล่าวอ้างหรือยืนยันคำกล่าวของเขาเลย เรามีพยานแค่ปากเดียวซึ่งหมายถึงว่าเราได้รับปากคำที่เป็นความเห็นจากโรมัส ซึ่งตรงกันข้ามกับพยานหลักฐานที่ได้มาจากการวิเคราะห์ตามหลักการและมาตรฐานที่เป็นกลาง

ประสบการณ์ส่วนตัวบุคคลก็ไม่ควรตัดทิ้งไปว่าไม่สำคัญ แต่แทบจะไม่มีน้ำหนักในชั้นศาลถ้าไม่มีการยืนยันจากพยานสองหรือสามปาก นั่นจะเป็นกรณีคำกล่าวของโรมัสเพราะมันเป็นข้อเดียวในพระคัมภีร์ใหม่ ที่เราจะไม่พบคำพูดกับพระเยซูที่คล้าย ๆ กันนี้ในข้ออื่นเลย

ผมอาจจะสามารถพิสูจน์ด้วยประสบการณ์ส่วนตัวของใครบางคน แม้ว่าผมจะไม่สามารถใช้เป็นข้อยืนยันที่มีน้ำหนักในศาลได้ บางคนอาจเห็นนิมิตที่คุณไม่เห็น คุณจะประเมินสิ่งนั้นอย่างไร? สิ่งแรกคุณจะต้องประเมินคนคนนั้นว่าปกติแล้วเขาเป็นพยานที่เชื่อถือได้หรือไม่? และถ้าเขาเป็นพยานเพียงปากเดียวที่มีละ? ในคดีความนั้นแทบจะไม่พบว่าจำเลยจะถูกตัดสินว่ามีความผิดหรือถูกตัดสินให้พ้นโทษจากคำให้การด้วยพยานส่วนบุคคลที่ไม่มีการยืนยันจากพยานปากอื่น ๆ

บนถนนไปตามัสกัสนั้น เปาโลได้เห็นพระคริสต์ผู้ทรงรัศมีเจิดจ้า และตาของเขาก็บอดไปเพราะพระรัศมีของพระองค์ แต่ต่อมาเปาโลไม่ได้ใช้ประสบการณ์นั้นเพื่อจะพิสูจน์ความจริงให้เป็นที่ยอมรับ เขาจะพูดว่า “ข้าพเจ้าเป็นสักขีพยานหนึ่ง” แต่เขาจะไม่พูดว่า “นี่คือความจริงเพราะเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา” เปาโลไม่ได้ให้คำชี้แจงของเขาขึ้นกับประสบการณ์ส่วนตัวเป็นหลัก เขาอาจจะใช้ประสบการณ์ของเขา แต่เขาจะไม่ให้ความจริงใดๆ ให้เป็นที่ยอมรับโดยขึ้นกับประสบการณ์ บนถนนไปตามัสกัสนั้นมีแต่เปาโลเท่านั้นที่ได้เห็นพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ คนที่อยู่กับเขาได้ยินเสียงแต่มองไม่เห็นใครเลย (กิจการ 9:7) เปาโลไม่สามารถจะเรียกพวกเขาว่าเป็นเหล่าพยานให้กับนิมิตที่เห็นพระเยซู ในฐานะของผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีในด้านบทบัญญัติอย่างเปาโล เขายอมรับดีว่าเขาไม่สามารถจะใช้สิ่งนี้เป็นข้อพิสูจน์ได้ ถึงกระนั้น ผมก็อยากจะตรวจสอบในเรื่องนี้ เพราะผมต้องการหาความจริงทั้งหมดที่มีในคำกล่าวของโรมัส พูดตามหลักแล้ว เราไม่สามารถจะให้หลักคำสอนขึ้นกับคำกล่าวของคนคนเดียวก็ตาม

มีบางสิ่งขาดหายไปไหม?

เราจะต้องดูทุกเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงปรากฏกับเหล่าสาวกของพระองค์ หลังการฟื้นคืนพระชนม์ด้วย พระเยซูทรงปรากฏพระองค์กับอัครทูตสิบคนในห้องที่ปิดประตูอยู่ (และโรมัสกับยูดาสก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วย) อัครทูตทั้งสิบคนนี้มองคำประกาศของโรมัสอย่างไร?

เมื่อเราตรวจสอบยอห์น 20:28 เราพบว่ามียางบางอย่างขาดหายไปในเรื่องนี้ใหม่ ที่ควรมีบางสิ่งอยู่ในนั้นแต่กลับไม่มี? ถ้าโรมัสได้กล่าวถ้อยคำของเขากับพระเยซูละก็ มันควรมีอะไรอยู่ในข้อนี้แต่กลับไม่มีอยู่? หากคุณเป็นเชอร์ล็อก โฮล์มส์⁶ คุณก็จะไม่มองหาแต่สิ่งที่มีอยู่เท่านั้น แต่จะมองหาสิ่งที่ควรมีอยู่แต่ไม่มีอยู่ในที่นั้นด้วย

หากคุณกำลังพูดอยู่กับพระเจ้า คุณจะยืนพูดกับพระองค์อย่างนั้นไหม? หากโรมัสพูดกับพระเยซูในฐานะพระเจ้า คุณก็คงคาดหวังว่าเขาจะคุกเข่าลงที่พระบาทของพระเยซูแน่ๆ ซึ่งก็คล้ายกับที่มารีย์ชาวมาดลาทำขณะกำลังหวนหาพระเยซูที่อุโมงค์ฝังศพ (ยอห์น 20:17)⁷ ถ้าคุณกำลังพูดอยู่กับพระยาห์เวห์พระเจ้าด้วยคำอุทานที่หนักแน่นเช่นนั้น คุณจะไม่นินเอยๆ อยู่ตรงนั้นใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันคุณก็คงคาดหวังให้โรมัสคุกเข่าลงตามบทเพลง “ข้าคุกเข่าลง”⁸ แต่โรมัสไม่ได้คุกเข่าตรงหน้าพระเยซู

ที่ยังน่าแปลกใจกว่านั้นก็คือ ไม่มีเรื่องราวการฟื้นคืนพระชนม์ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มที่เราพบสักตัวอย่างเลยว่ามีสาวกคุกเข่าลงเมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับเขา ตอนแรกผมคิดว่าผมสามารถจะหาตัวอย่างเช่นนั้นได้ง่ายๆ แต่เมื่อผมตรวจสอบเหตุการณ์ทั้งหมดแล้ว ผมก็ต้องประหลาดใจที่พบว่าเหล่าสาวกไม่เว้นสักคนเดียวจะยืนโทนโทเมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับพวกเขา ในสมัยก่อนเมื่อพระเยซูทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้เหล่าสาวกของพระองค์ก็ไม่ได้คุกเข่าทุกครั้งเมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับพวกเขา หรือตรัสกับพวกเขา แต่หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์สถานการณ์ก็ต่างกัน เพราะตอนนี้พระเยซูจะทรงยืนอยู่ต่อหน้าพวกเขาด้วยพระกายที่เต็มด้วยพระสิริ แต่กระนั้นก็ไม่มีบันทึกว่าเหล่าสาวกคุกเข่าลง เมื่อพระเยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์ทรงมาปรากฏกับพวกเขา แม้แต่เมื่อพระองค์เสด็จผ่านประตูที่ปิดอยู่และเมื่อทรงปรากฏพระองค์อยู่ท่ามกลางพวกเขา

นี่คือสิ่งที่ขาดหายไปในเรื่องนี้ ยอห์นลืมบันทึกไปหรือเปล่าว่าโรมัสได้คุกเข่าลง? จะมีใครที่ร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์!” กับพระเยซูในฐานะพระเจ้า โดยไม่ได้คุกเข่าลงต่อหน้าพระองค์ได้อย่างไร? ถ้ายอห์นได้บันทึกไว้ว่าโรมัสคุกเข่าลง เราอาจจะมั่นใจมากขึ้นว่า โรมัสได้พูดกับพระเยซูในฐานะพระเจ้าจริงๆ แต่ว่าไม่มีบันทึกในเรื่องนี้

เรามีหลักเกณฑ์จริงๆ ใหม่ ที่จะสรุปว่าโรมัสกำลังพูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูในฐานะพระเจ้า? ไม่มีชาวยิวคนไหนจะยืนเฉยๆ เมื่อเข้าไปในพระวิหารเพื่อนมัสการพระเจ้า ชาวยิวนมัสการพระเจ้าในลักษณะเดียวกับชาวมุสลิมในปัจจุบัน พวกเขาจะชบหน้าลงกับพื้นจริงๆ เมื่อเปาโลพูดว่า “ข้าพเจ้า

⁶ Sherlock Holmes นักสืบในนิยายสืบสวนสอบสวนเขียนโดย เซอร์อาร์เธอร์ โคนัน ดอยล์ ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ผู้แปล)

⁷ ยอห์น 20:17 พระเยซูตรัสกับนางว่า “อย่าหวนหาเราไว้ เพราะเรายังไม่ได้อัปไปหาพระบิดาของเรา แต่งงไปหาพวกพี่น้องของเรา และบอกเขาว่าเรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่าน”

⁸ เพลง “Fall on your knees”

คุกเข่าลงต่อพระบิดา” (เอเฟซัส 3:14 ฉบับ ESV) เขากำลังอธิบายถึงสิ่งที่ชาวยิวจะทำเมื่อเขากำลังพูดอยู่กับพระเจ้า ข้อเท็จจริงที่โรมัสไม่ได้คุกเข่าลงต่อพระเยซูนั้นก็ไม่ควรจะมองข้าม ถ้าโรมัสได้คุกเข่าลงต่อพระเยซู เราก็คงมีมูลเหตุที่น่าเชื่อถือขึ้นที่จะสรุปว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่ถึงอย่างนั้นมันก็ยังเป็นมูลเหตุส่วนตัวบุคคล เพราะไม่มีพยานปากอื่นที่ประกาศอย่างเดียวกันนั้น ความจริงก็คือโรมัสไม่ได้คุกเข่าลงและสาวกคนอื่น ๆ ก็ไม่ได้คุกเข่าลงเช่นกัน

ความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับการคุกเข่า

ผมต้องชี้แจงเรื่องความเข้าใจผิด ๆ ที่พบบ่อย ๆ เกี่ยวกับการคุกเข่า ในพระคัมภีร์มีหลายตัวอย่างที่คนคุกเข่าต่อพระเยซูและ “นมัสการ” พระองค์ นี่เป็นปัญหาในการแปลเพราะมันทำให้เกิดคำถามว่าควรใช้คำว่า “นมัสการ” หรือไม่ในเมื่อจากบริบทแล้วไม่ควร มีบางอย่างเกี่ยวกับการคุกเข่าที่ชาวตะวันตกส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจ แต่ที่ชาวจีนจะเข้าใจได้ดีกว่าหน่อย เพราะว่าพวกเขาจะคุกเข่าในบางสถานการณ์ เช่น การคุกเข่ายกน้ำชาต่อหน้าบิดามารดาของพวกเขาในกรณีของการยกน้ำชา (การยกน้ำชาเป็นธรรมเนียมที่ให้เกียรติบิดามารดาด้วยการคุกเข่าและยกน้ำชาให้ โดยเฉพาะในพิธีแต่งงาน) ในสมัยก่อน ชาวจีนจะคุกเข่าและแม้กระทั่งต้องก้มลงกับพื้นต่อหน้าฮ่องเต้ หรือเจ้าหน้าที่ชั้นสูง หรือปรมาจารย์ผู้ที่ถ่ายทอดวิชาให้ การคุกเข่านี้ไม่ใช่เรื่องแปลกในหมู่ชาวจีนและชนชาติอื่นๆ แต่โลกตะวันตกไม่เข้าใจ ชาวยิวก็มีธรรมเนียมการคุกเข่าลงต่อหน้าคนเช่นเดียวกับชาวจีนด้วย สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงการนมัสการ แต่สำหรับความคิดของชาวตะวันตกแล้ว มันเป็นรูปแบบหนึ่งของการนมัสการ ความคิดแบบนี้ไม่ได้มีอยู่ในหัวของคนจีนเลยว่าเมื่อเขาคุกเข่าลงต่อหน้าพ่อแม่ นั่น เขากำลังนมัสการท่านทั้งสอง เขาแค่กำลังพูดว่า “ท่านเป็นพ่อเป็นแม่ของผมที่ผมรักและเคารพ”

แต่บรรดาผู้แปลพระคัมภีร์เข้าใจเรื่องนี้ผิดไป และนั่นคือสาเหตุที่เราจึงต้องตรวจดูภาษากรีกตัวอย่างเช่น ตามจริงแล้วในการแปลยอห์น 9:38 ของชาวตะวันตกทุกฉบับได้กล่าวว่า ชายตาบอดที่กลับมามองเห็นนั้นได้ “นมัสการ” พระเยซูดังนี้ เขาพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อ และเขาก็นมัสการพระองค์” (ฉบับ ESV)

นี่ไม่ใช่การแปลแต่เป็นการตีความ คำภาษากรีกตรงนี้ก็คือ προσκύνειν (*prosekunēsen*) พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์⁹ แปลคำกล่าวนี้ได้ถูกต้องว่า “เขาก็คุกเข่าลงต่อพระองค์”

คำกรีกคำเดียวกันนี้ นอกจากจะใช้กับพระเยซูแล้วก็ยังใช้กับคนอื่นอีก และตัวอย่างหนึ่งที่พบในมัทธิว 18:26 ก็คือ “ทาสผู้นั้นจึงคุกเข่าอ้อนวอนว่า ‘ท่านเจ้าข้า ขอได้โปรดอดทนกับข้าพเจ้า แล้ว

⁹ Complete Jewish Bible

ข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งหมด” (ฉบับ ESV) ตรงนี้ทาสคุกเข่าลงตามที่ระบุด้วยคำกรีกว่า “προσκύβει (prosekune)” คำเดียวกัน พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่าง ๆ ได้แปลอย่างถูกต้องว่า “หมอบลง” หรือ “คุกเข่าลง” แต่นั่นก็เป็นเพราะข้อนี้ไม่ได้พูดถึงพระเยซู ดังนั้นจึงเป็นการลดแรงจูงใจผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทุกคนที่จะแปลคำนี้ว่า “นมัสการ” แล้วเหตุใดผู้แปลทั้งหลายจึงแปลคำภาษากรีกนี้ว่า “นมัสการ” ในข้อต่างๆที่กำลังกล่าวถึงพระเยซู และแปลว่า “คุกเข่าลง” ในข้อที่กำลังกล่าวถึงคนอื่น ๆ? แรงจูงใจในหลักคำสอนนี้เห็นได้ชัดเจน

ในกิจการ 10:25 คำ “προσκυνέω” (proskuneō) คำเดียวกันนี้ก็ใช้กับโครเนลิอุสที่คุกเข่าลงต่อเปโตรที่ว่า “เมื่อเปโตรเข้าไป โครเนลิอุสได้พบเปโตรและหมอบลงแทบเท้าท่าน และนมัสการท่าน” (ฉบับ ESV) เราจะเห็นคำ “นมัสการ” ในฉบับแปลภาษาอังกฤษ ที่ใช้คำภาษากรีกคำเดียวกันว่า “προσκυνήσεν” (prosekunēsēn) พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์ได้ให้คำแปลที่ถูกต้องว่า “หมอบลงแทบเท้าท่าน” มันเป็นเรื่องเหลวไหลที่จะบอกว่าโครเนลิอุสจะนมัสการเปโตร ในฐานะนายทหารและนายร้อยของโรมันนั้น โครเนลิอุสจะไม่นมัสการมนุษย์ผู้ใด แต่เขาจะแสดงความเคารพนบถต่อเปโตรอย่างแนบแน่นในฐานะที่เป็นผู้นำคริสตจักร ชาวโรมันจะคุกเข่าเพื่อแสดงความเคารพนบถ และความนอบน้อมเช่นเดียวกับชาวจีน

อีกข้อหนึ่งคือวิวรณ์ 3:9 “เราจะทำให้ธรรมศาลาของชาตานที่กล่าวว่า พวกเขาเป็นยิวและไม่ได้เป็น แต่กำลังโกหกนั้น เราจะทำให้พวกเขามากกราบลงตรงแทบเท้าเจ้า และพวกเขาจะได้เรียนรู้ว่าเราได้รักเจ้า” (ฉบับ NRSV) คำว่า “προσκυνέω” คำเดียวกันนี้ คราวนี้ใช้กับผู้ที่อยู่ในธรรมศาลาของชาตานดังที่ว่า “เราจะทำให้พวกเขามากกราบลงตรงแทบเท้าเจ้า” (ἔξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τοῦ ποδῶν σου)

นี่ไม่ถูกต้องทางการตีความ ที่จะแปลคำภาษากรีกคำนี้ว่า “คุกเข่าลง” ในกรณีทั่วไป แต่แปลคำนี้เป็น “นมัสการ” เมื่อเป็นพระเยซู เมื่อบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทำเช่นนี้ พวกเขาที่กำลังชี้ว่า เพราะพวกเขากำลังสันนิษฐานเอาว่าผู้คน (เช่นชายที่ดาหายบอด) ที่คุกเข่าลงนั้นกำลังนมัสการพระเยซูเป็นพระเจ้า ข้อสรุปนี้จะเป็นเรื่องที่น่าขันสำหรับชาวยิว เพราะชาวยิวจะนมัสการพระยาห์เวห์เท่านั้น และจะไม่นมัสการมนุษย์คนใด

โรมัสไม่ได้คุกเข่าลงด้วยซ้ำ (ยอห์น 20:28) ซึ่งต่างจากชายที่ดาหายบอด (ยอห์น 9:38) ในเมื่อ ยอห์นเป็นคนที่เขียนช่วงท้ายในพระกิตติคุณของเขา ยอห์นไม่ได้สังเกตหรือหว่า โรมัสได้คุกเข่าลงต่อพระเยซูหากโรมัส (และสาวกคนอื่นๆ) ได้ทำเช่นนั้นจริง ๆ? เชื่อแน่ว่ายอห์นจะพูดอะไรบ้าง ในทำนองนั้นว่าโรมัสได้คุกเข่าลงนมัสการเหมือนชายดาบอดคนนั้น แต่ยอห์นก็ไม่ได้บันทึกว่าโรมัสหรืออัครทูตคนอื่นๆได้ทำเช่นนั้น

เราต้องพิจารณาข้อพระคัมภีร์นี้จากแง่มุมต่าง ๆ เพื่อดูว่าข้อนี้พูดอะไรและไม่ได้พูดอะไร และหยุดอ่านข้อนี้โดยใส่ความคิดของตัวเองเข้าไปในข้อนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่คริสเตียนทั้งหลายทำได้ดี

แนวคิดของยอห์นแตกต่างจากของเรา

ตรงนี้มีสิ่งสำคัญบางอย่างที่ผมต้องพูดคือ แนวคิดของยอห์นแตกต่างจากแนวคิดของเรามาก ตัวอย่างเช่น แนวคิดของยอห์นเรื่องเกียรติจะแตกต่างจากแนวคิดของเราในเรื่องเกียรติ เมื่อพระเยซูตรัสถึงพระเกียรติของพระองค์เอง หรือเมื่อยอห์นพูดถึงการที่พระเยซูทรงได้รับเกียรตินั้น เรามักจะเข้าใจลักษณะของเกียรตินั้นผิดไป “เกียรติ” ในยอห์นจะหมายถึงความทุกข์ทรมาน ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูอย่างค่อนข้างเสมอต้นเสมอตาย แต่แนวคิดของเราในเรื่องเกียรติก็คือเกียรติในการเป็นกษัตริย์ เกียรติในการเป็นพระเจ้า ซึ่งเราตีความยอห์นเกินจากตัวบทและตีความเขาผิด

ในยอห์น 6:48-51 พระเยซูตรัสว่าพระองค์เป็นอาหารแห่งชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ เราก็คิดทันทีว่าพระเยซูเสด็จลงมาจากสวรรค์จริง ๆ นั่นจึงเป็นการเข้าใจยอห์นผิดไป เราจะเข้าใจยอห์นก็ต่อเมื่อเราเห็นว่าแนวคิดของยอห์นมีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เดิม แม้แต่แนวคิดของเขาเกี่ยวกับเกียรติว่าเป็นความทุกข์ทรมานและความตายนั้นก็มาจากอิสยาห์ 53 ซึ่งที่จริงเริ่มต้นจากอิสยาห์ 52:13 เราจะพบข้อความยาวๆ ที่เรียกว่าบทเพลงของผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ ซึ่งรวมอิสยาห์ 52 และ 53 และบทอื่นๆ อีกสองสามบท แนวคิดเรื่องเกียรติในอิสยาห์ 52:13 นั้นเหมือนกับแนวคิดของยอห์นเรื่องเกียรติที่ว่า “เขาจะได้รับการยกย่องเทิดทูนและยกขึ้นอย่างสูงส่ง” (ฉบับ RSV) นี่ตามมาด้วยคำอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ในอิสยาห์ 53 คำว่า “ยกย่อง” และ “ยกขึ้น”¹⁰ ในอิสยาห์ 52:13 เป็นคำที่คุ้นเคยในพระกิตติคุณยอห์น คำภาษากรีกคำเดียวกันนี้ได้ใช้ในอิสยาห์และยอห์น อิสยาห์ 52:13 ถึง 53:5 กล่าวว่า

¹³ดูสิ ผู้รับใช้ของเราจะทำการอย่างชาญฉลาด เขาจะได้รับการยกย่องเทิดทูนและยกขึ้นอย่างสูงส่ง ¹⁴เหมือนที่คนจำนวนมากตกตะลึงเพราะท่าน (หน้าตาของท่านเสียโฉมมากกว่ามนุษย์คนใด และรูปร่างของท่านก็เสียรูปจนไม่เหมือนมนุษย์) ¹⁵ท่านจะทำให้ประชาชาติเป็นอันมากต้องตกตะลึง และบรรดากษัตริย์จะปิดพระโอษฐ์เพราะท่าน เพราะเขาทั้งหลายจะได้เห็นสิ่งที่ยังไม่มีใครบอกพวกเขา และพวกเขาจะเข้าใจสิ่งซึ่งพวกเขาไม่เคยได้ยิน ¹ใครบ้างได้เชื่อถ้อยคำของเรา และพระกรของพระยาห์เวห์ได้สำแดงแก่ผู้ใด? ²ท่านเจริญขึ้นต่อหน้าพระองค์เหมือนหน่ออ่อน และเหมือนหน่อที่โผล่ขึ้นมาจากดินแห้ง ท่านไม่มีความงามหรือความสง่าที่จะดึงดูดพวก

¹⁰ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “lifted up” (“ถูกยกขึ้น”)

เรา ไม่มีรูปลักษณะอะไรของเขาให้เราปรารถนา ³ท่านถูกดูหมิ่นและถูกทอดทิ้ง เป็นผู้มีความทุกข์โศกและคุ้นเคยกับความทุกข์ทรมาน ท่านถูกดูหมิ่นเหมือนคนที่ถูกคนทั้งหลายหันหน้าหนีและเราไม่ได้นับถือท่าน ⁴แน่ทีเดียวท่านรับความอ่อนแอของพวกเรา และแบกความทุกข์โศกของเรา แต่เราก็คิดว่าท่านถูกพระเจ้าดี คือถูกพระองค์โอบดีและเป็นทุกข์ ⁵แต่ท่านถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของเรา ท่านบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การลงโทษที่ตกกับท่านนั้น ทำให้เรามีสันติสุข และบาดแผลของท่านทำให้เราหายดี (ฉบับ NIV)

นิมิตนั้นเด่นชัดกับอิสยาห์มากจนเขาถามว่า “ใครเล่าได้เชื่อถ้อยคำของเรา” (53:1) ความคิดของอิสยาห์ยังคงต่อเนื่องไปจนถึงข้อ 3 ที่เขาพูดว่า “ท่านถูกดูหมิ่นและถูกทอดทิ้ง เป็นผู้ที่รับความเจ็บปวด และคุ้นเคยกับความทุกข์ยาก” เราจะอ่านว่าท่านผู้นี้ “ถูกพระเจ้าทรงโอบดีและชมใจ แต่ท่านถูกแทงเพราะความทรยศของเรา ท่านบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การลงโทษที่ตกบนท่านนั้นนำสันติสุขมาให้เรา และด้วยบาดแผลของท่านจึงรักษาเราให้หาย” นี่คือนิยามที่อิสยาห์เรียกว่าการยกย่อง! แนวคิดของยอห์นได้รับการปลุกฝังจากในพระคัมภีร์เดิม¹¹อย่างเห็นได้ชัด

จากตรงนี้เราจะเห็นว่ามื่อนตรายมากเมื่อเราพยายามที่จะเข้าใจยอห์น พระกิตติคุณยอห์นเป็นหนังสือเล่มที่เข้าใจยากที่สุด และมันเป็นเรื่องน่าแปลกใจที่บางคนจะแจกพระกิตติคุณยอห์นแบบแผ่นพับเดี่ยวๆอย่างตามอำเภอใจ คนฝ่ายเนื้อหนังจะได้รับข้อความผิดๆจากการอ่านยอห์น

เมื่อเราตรวจสอบคำกล่าวของโรมัส เราต้องพิจารณาแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังการเขียนของยอห์น ยอห์นกำลังบอกอะไรเรา? ทำไมเขาจึงบันทึกคำกล่าวของโรมัสในยอห์น 20:28 แต่อีกสามข้อต่อมา (ข้อ 31) ก็อธิบายต่อไปว่า จุดประสงค์ของพระกิตติคุณยอห์นก็เพื่อจะประกาศว่าพระเยซูทรงเป็น “พระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า” แทนที่จะประกาศว่าพระองค์คือพระเจ้า? ความคิดของคนฝ่ายเนื้อหนังจะอ่านยอห์นเกินจากตัวบทได้สารพัด ที่ไม่มีอยู่ในตัวบทเลย

เส้นบาง ๆ ระหว่างความผิดพลาดที่ถึงตายกับความจริงที่ให้อำนาจชีวิต

มีเส้นบาง ๆ ระหว่างความผิดพลาดที่ถึงตายกับความจริงที่ให้อำนาจชีวิต ถ้อยคำของโรมัสอาจมีความจริงที่ให้อำนาจชีวิต แต่ถ้าคุณตีความผิด คุณก็จะมาถึงจุดผิดพลาดที่ถึงตาย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ หลายคนรีบร้อนที่จะเข้าใจยอห์น 20:28 เอาเองโดยไม่ได้ตรวจสอบสิ่งที่ผมได้กล่าวถึงอย่างถี่ถ้วน

¹¹ เพื่อความเข้าใจตามพระคัมภีร์ เราต้องชี้ให้เห็นว่าเปาโลไม่ได้ใช้แนวคิดของอิสยาห์ในเรื่องเกียรติว่าเป็นการทนทุกข์และการตายดังในกรณีของผู้รับใช้ที่ทนทุกข์นั้น แนวคิดของเปาโลจะต่างอยู่บ้าง แต่นั่นก็เป็นอีกหัวข้อหนึ่งเลย

เมื่อพูดถึงเส้นบาง ๆ ครั้งหนึ่งผมไปว่ายน้ำอยู่รอบ ๆ เกาะปะการังที่สวยงามในมหาสมุทรอินเดีย เฮเลนได้เห็นในโฆษณาแพ็คเกจพิเศษสำหรับวันหยุดและตัดเอาไว้ ดังนั้นวันหยุดของเรา เราจึงได้ไปที่เกาะปะการังแห่งนี้ท่ามกลางแสงแดด ผมกำลังว่ายน้ำอยู่รอบ ๆ เกาะนี้และชมปะการังที่สวยงามผ่านแว่นดำน้ำ เมื่อผมว่ายน้ำไกลออกไป ทันใดนั้นปะการังที่สวยงามก็อันตรายหายไป อยู่ดี ๆ ก็เหมือนเกาะถูกผ่าซีกเป็นเส้นตรงลงไปเหมือนขอบหน้าผาวิ่งดิ่งลงสู่ก้นเหว ทันใดนั้นผมรู้สึกตัวว่ากำลังลอยอยู่เหนือ “หุบเหวลึก” เมื่อผมกวาดตาไปรอบ ๆ ก็ยังคงเห็นปะการังที่ผมเพิ่งจะว่ายน้ำเหนือมันอยู่หยก ๆ แต่ตอนนี้ผมมาอยู่เหนือหุบเหวที่ลึกและมีด แม้ว่าจะมีแสงแดดและน้ำทะเลยังใสแจ๋ว แต่เมื่อผมมองลงไปก็ไม่เห็นอะไรเลย มันลึกยาวลงไปเป็นร้อย ๆ ฟุตลงไปเป็นหุบเหวที่มีดมืดเบื้องล่าง ในเวลานั้นคุณจะรู้สึกดีใจที่น้ำทะเลยังพุงตัวคุณไว้อยู่

ผมนึกถึงอีกเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผมอายุราว ๆ สิบสองขวบ และคุณพ่อของผมกำลังทำงานที่องค์การสหประชาชาติ ตอนนั้นคุณพ่อของผมไม่อยู่ จึงมีคนพาผมนั่งรถโดยสารขึ้นเพื่อที่เขาแอลป์ในสวิส นี่ไม่ใช่รถโดยสารประจำทางธรรมดา แต่เป็นรถโปรชนีย์ที่เล็กกว่า ขนาดอาจพอ ๆ กับรถตู้ เราขึ้นไปบนภูเขาสูงขึ้นเรื่อย ๆ วันนั้นเป็นวันที่ท้องฟ้าสดใสและทัศนียภาพน่าตื่นตาตื่นใจมาก ผมกำลังมองดูทิวเขาขณะที่เรากำลังไต่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จากนั้นรถโปรชนีย์ก็วิ่งไปตามทางชนบทบนเขาเพื่อไปส่งจดหมายให้หมู่บ้านเล็กๆ ที่อยู่บนภูเขาสูง ผมคิดว่ารถคันนี้ก็ส่งอาหารด้วยเช่นกันเพราะการเดินทางขึ้นมาถึงหมู่บ้านเหล่านี้ยากลำบาก ถนนก็แคบเพราะเป็นเรื่องยากในทางวิศวกรรมในการสร้างถนนบนภูเขา ถนนแคบ ๆ เส้นนี้ตัดตรงขอบภูเขาพอดี ขณะที่คุณนั่งอยู่ในรถโดยสาร คุณจะเห็นด้านหนึ่งเป็นกำแพงภูเขาที่สูงตรงขึ้นไป และอีกด้านหนึ่งเป็นขอบภูเขาที่ตรงดิ่งลงไปข้างล่าง พอคิดว่าผมนั่งอยู่ข้างที่มองลงไปเป็นหน้าผาที่ดิ่งลงไปเบื้องล่างหลายร้อยฟุต และเบื้องล่างเป็นช่องเขาที่มีลำธารจากภูเขาไหลผ่าน คุณคงนึกภาพออกว่าสำหรับคนขับบางคนโดยเฉพาะคนที่กลัวความสูง คงจะตกใจกลัวมากเมื่อขับไปตามถนนนี้ โดยเฉพาะเมื่อขับไปตามขอบภูเขา

รถของเราแล่นอยู่ด้านในเมื่อมีรถยนต์ที่กำลังวิ่งสวนมาทางด้านนอกเข้ามาใกล้ แต่โชคร้ายไปหน่อยที่เป็นรถยนต์คันใหญ่ บนถนนแบบนี้ถ้าคุณจะขับรถคันเล็ก ๆ ก็น่าจะสบายใจกว่า ในรถคันนี้มีสามที่นั่งมากับภรรยาและมีลูกคนหรือสองคนนั่งอยู่ด้านหลัง เขาขับรถซีตรองของฝรั่งเศสซึ่งสมัยนั้นเป็นรถสีดำที่ค่อนข้างกว้าง บางคนอาจยังจำรถซีตรองรุ่นแบน ๆ ได้ที่มีขีดเหมือนบังนัยลืออยู่หน้ากระโปรงรถ

ขณะที่รถโดยสารและรถยนต์กำลังขับสวนมาใกล้กัน รถยนต์คันนี้ต้องขับออกไปชิดขอบทางมากขึ้น เพราะรถโดยสารกว้างกว่า ผมมองที่กระจกหน้ารถยนต์ และผมสังเกตเห็นว่าคนขับตกใจกลัวมาก แล้วใครบ้างจะไม่ตกใจกลัว เมื่อตรงหน้าคุณคือหน้าผาที่ดิ่งลงไปข้างล่างโดยไม่มีอะไรกัน? เมื่อรถโดยสารและรถยนต์ขับเข้ามาใกล้กันเรื่อย ๆ คนขับรถยนต์ก็ตกใจกลัวยิ่งขึ้น นี่เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นคนขับที่ไม่มีประสบการณ์มากนัก แต่แม้จะเป็นคนขับที่มีประสบการณ์ก็อาจจะตกใจ

กลัวในสถานการณ์เช่นนั้น และหวังใจว่าล้อรถอยู่ตรงไหนของขอบถนน ผมคิดว่าสถานการณ์คงดีขึ้นถ้ารถโดยสารจะเป็นฝ่ายที่ขับอยู่ฝั่งด้านนอก เพราะเรามีคนขับรถโดยสารผู้มากด้วยประสบการณ์ที่ขับบนถนนนี้มาเป็นร้อย ๆ เทียว

นี่เป็นสถานการณ์ของความเป็นและความตาย รถยนต์กำลังเคลื่อนตัวช้าลงเรื่อย ๆ ขณะที่ห่างกันแค่นิดเดียว รถโดยสารขับชิดกำแพงเขาจนสุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นจึงขึ้นกับคนขับอีกคันหนึ่งที่จะหลบหลีก ภรรยาของเขาที่นั่งอยู่ด้านติดขอบภูเขาดูหน้าซีดและตกใจกลัว ทันใดนั้นผมก็ได้ยินเสียงกระแทกเบา ๆ ซึ่งน่าจะเป็นเสียงจากล้อหน้าทีล้าขอบภูเขาออกไป มันแค่ไม่กี่นิ้ว ที่ผมเห็นตรงหน้าก็คือชายผู้นำส่งสารคนหนึ่งที่ล้อหน้าเพิ่งจะเกยขอบภูเขา แต่ผมแปลกใจมากที่รถไม่ได้ตกหน้าผาลงไป ล้อรถเลยขอบภูเขาไปส่วนหนึ่งซึ่งโดยปกติแล้วแค่นี้ก็เพียงพอที่จะทำให้รถตกลงไปได้ ทุกคนแม้แต่คนที่นั่งอยู่ในรถโดยสารต่างก็นั่งตัวแข็งอยู่ชั่วคราว เพราะในเวลาหน้าสีหน้าขาวเช่นนี้คุณไม่กล้าแม้แต่จะหายใจ ดูเหมือนว่าแค่ลมเป่าของคุณก็สามารถจะพัดรถให้ตกหน้าผาได้ ทุกคนนั่งตัวแข็งไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร พวกเราบางคนพยายามคลานออกมาจากรถโดยสารในพื้นที่แคบ ๆ ที่ติดกำแพงเขาด้วยความยากลำบากเพราะผิวของกำแพงเขาเป็นหินขรุขระ เราพยายามผลักประตูด้านนั้นให้เปิดออก แน่นอนว่าเราไม่ได้เปิดประตูอีกด้านหนึ่ง ไม่เช่นนั้นเราก็จะดันรถยนต์ให้ตกลงไปเบื้องล่าง

เมื่อออกมาจากรถโดยสารเราก็ต้องตะลึงกับสิ่งที่เราเห็น คุณรู้ไหมว่าทำไมรถยนต์คันนั้นจึงเกยขอบภูเขาอยู่และไม่ตกลงไปข้างล่าง? มันเป็นเพราะว่ามีแผ่นหินเครื่องหมายของขอบถนนอยู่ใต้รถตามแนวขอบถนนระยะทุกสิบฟุตจะมีแผ่นหินเครื่องหมายของขอบถนนอยู่ เพื่อให้คนขับรู้ว่าขอบถนนอยู่ตรงไหน สิ่งที่น่าอัศจรรย์ก็คือ หนึ่งในจำนวนแผ่นหินที่วางเป็นเครื่องหมายของขอบถนนอยู่ตรงตำแหน่งนั้นพอดี เหมือนกับนิ้วเล็กๆ ที่อยู่ตรงกลางระหว่างล้อหน้ากับล้อหลังที่กำลังยึดรถเอาไว้ เพราะถ้าไม่มีแผ่นหินเครื่องหมายกอนั้นแล้ว รถก็คงจะพุ่งเลยขอบทางดิ่งลงไปเบื้องล่างและมันคงไม่ใช่ครั้งแรกที่เกิดเหตุการณ์แบบนี้ มันน่าอัศจรรย์ใช่ไหม? ผมคิดว่าคนขับคงสรุปในภายหลังว่านี่เป็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าที่วางอยู่ตรงจุดนั้นอย่างพอดีบพอดิจริง ๆ เพื่อป้องกันรถคันนี้ไว้ไม่ให้ตกขอบถนนลงไป มันเป็นเส้นบาง ๆ ระหว่างความเป็นกับความตาย ถ้ารถของเขาเกยแผ่นหินเครื่องหมายเลยไปเพียงอีกนิดเดียว ทั้งตัวเขาและครอบครัวก็คงจะตกลงไปแล้ว ในที่สุดรถโดยสารก็ไปต่อเพราะคนขับรถโดยสารมีหน้าที่ต้องทำ แต่ครอบครัวนี้ต้องรอให้รถลากมาดึงรถของเขา

ในการอ่านพระคัมภีร์นั้นจะมีเส้นบาง ๆ ระหว่างความเป็นกับความตาย ถ้าคุณข้ามเส้นนี้ไปชีวิตคุณก็จะจบลง ผมคิดว่าเราไม่ได้ดิ่งลงขอบภูเขาไปก็เพราะว่านิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ตรงนั้นเพื่อช่วยชีวิตเรา การตีความพระคัมภีร์ตอนต่างๆ เช่นคำประกาศของโรมัส ก็เหมือนกับการเดินเลียบไปตามเส้นบาง ๆ ถ้าก้าวพลาดเพียงแค่นิดเดียวก็จะเลยขอบตกลงไปได้

คำประกาศของโรมัสพิสูจน์ให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่?

มีพยานแค่คนเดียวคือโรมัสที่กล่าวคำประกาศ ในขณะที่ความจริงจะต้องได้รับการรับรองจากพยานสองหรือสามปาก การนิ่งเงียบของอัครทูตคนอื่นๆ นั้นไม่ได้บอกอะไรเราถึงมุมมองของพวกเขาในทางใดทางหนึ่ง พวกเขาอาจจะเชื่ออย่างแน่นนอนว่า พระเยซูได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย และความจริงแล้วพวกเขาก็เชื่อเรื่องนี้ก่อนที่โรมัสจะเชื่อเสียอีก

คุณคงจำได้ที่พระเยซูทรงตำหนิโรมัสว่า “เพราะท่านเห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ?” (ยอห์น 20:29) โรมัสเชื่ออะไรเฉพาะเจาะจงหรือ? และสาวกคนอื่นๆ เชื่ออะไรหรือก่อนที่โรมัสเชื่อ? อย่างน้อยที่สุดเราก็สามารถสรุปได้ว่า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงชุบพระเยซูให้ฟื้นขึ้นมาจากความตาย และอีกแค่สามข้อต่อมา ยอห์นก็บอกถึงจุดประสงค์ของพระกิตติคุณว่า “แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็น “พระคริสต์” (“เหตุการณ์เหล่านี้” ก็รวมถึงถ้อยคำของโรมัส) ดังนั้นเราจึงแน่ใจได้ว่าตอนนี้หรือก่อนหน้านี เหล่าสาวกนั้นเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์

ยอห์น 20:28 พิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าหรือไม่? ถ้ามันจะพิสูจน์อะไรแบบนั้นได้ มันก็มีแต่จะพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระยาห์เวห์ เพราะคำกล่าวว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์” (my Lord and my God) ใช้แต่กับพระยาห์เวห์เท่านั้น และไม่ได้ใช้กับผู้อื่นอีก ในพระคัมภีร์เดิมนั้น การรวมกันของคำ “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) กับ “พระเจ้า” (God) ในสำนวน “องค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา” (the Lord your God) มีปรากฏไม่น้อยกว่า 450 ครั้ง ส่วนคำ “องค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา” (The Lord our God) มีปรากฏไม่น้อยกว่า 100 ครั้ง และคำผสมว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า” (Lord God) มีปรากฏมากกว่า 550 ครั้ง จำนวนทั้งหมดที่ปรากฏรวมกันมีมากกว่าหนึ่งพันครั้ง สิ่งที่โรมัสพูดต่อพระพักตร์พระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์” เป็นคำที่ชาวยิวคุ้นหู เพราะเป็นถ้อยคำที่ชาวยิวจะใช้พูดกับพระยาห์เวห์ ข้อนี้ไม่ได้ให้การสนับสนุนความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะว่ามันไม่ได้พูดอะไรเลยถึงพระองค์ที่สองที่รวมอยู่ในพระเจ้าของตรีเอกานุภาพ

คำถามอยู่ที่ว่าโรมัสกำลังพูดกับพระเยซูในฐานะที่เป็นพระเจ้าหรือไม่ ถ้าโรมัสกำลังพูดกับพระเยซูในฐานะที่เป็นพระยาห์เวห์จริงๆ แล้วเราคิดอย่างไรกับคำพูดของยอห์นที่ว่า พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์? เรากำลังบอกว่าพระยาห์เวห์เป็นพระเมสสิยาห์หรือ? นั่นเป็นสิ่งที่ยอห์นต้องการจะพูดหรือ? พระคัมภีร์เคยบอกหรือว่าพระยาห์เวห์คือพระเมสสิยาห์? คำตอบก็คือ “ไม่เคยเลย” เพราะพระเมสสิยาห์เป็นมนุษย์ คุณอาจถามว่าแล้วทำไมพระเมสสิยาห์จะต้องเป็นมนุษย์ด้วย? พระองค์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้หรือ? การที่คุณไม่มีพื้นหลังอย่างชาวยิวจะทำให้คุณเข้าใจผิด ด้วยพื้นหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณจะทำให้คุณคิดทันทีเลยว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า แต่ถ้าพระยาห์เวห์เป็นพระเมสสิยาห์จริงๆ ก็จะมีปัญหาเพราะว่าได้มีคำสัญญาไว้กับชาวยิวว่า พระเมสสิยาห์จะเป็นผู้ที่

จะมาจากชาวยิว โดยเจาะจงไว้ว่าพระองค์เป็นบุตรดาวิด ในพระกิตติคุณเล่มต่างๆนั้นพระองค์ถูกเรียกว่า “บุตรดาวิด” หลายครั้ง (สิบครั้งในมัดธิวเล่มเดียว) แล้วพระยาห์เวห์ = บุตรของดาวิด ตามสมการคณิตศาสตร์ตั้งแต่เมื่อไร? นั่นจะเป็นการดูหมิ่นชาวยิวทุกคน

พระเยซูทรงเป็นใครในความคิดของคุณ เป็นพระยาห์เวห์หรือว่าเป็นพระเมสสิยาห์? พระองค์ไม่สามารถจะเป็นทั้งสองอย่างได้ ถ้าพระองค์เป็นทั้งพระยาห์เวห์และพระเมสสิยาห์ นั่นก็หมายความว่าพระยาห์เวห์เป็นจุดสำคัญของลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซู ทำไมมัดธิวจึงให้ลำดับพงศ์พันธุ์เสียยาวเหยียดว่า “คนนี้เป็นบิดาของคนนั้น และคนนั้นเป็นบิดาของคนโน้น” จนกระทั่งมาถึงพระเยซู? ทำไมพระยาห์เวห์ต้องมีลำดับพงศ์พันธุ์ของมนุษย์ด้วย? มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่ต้องมีลำดับพงศ์พันธุ์

คำอุทานของโรมัสทำให้มีคำถามตามมาว่า โรมัสกำลังพูดกับใคร? ถ้าเขากำลังพูดกับมนุษย์แต่เรียกพระองค์ว่าพระเจ้านั้นจะต้องหรือ? มีชาวยิวคนไหนที่จะทำอย่างนั้นไหม? แต่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ถูกสอนให้ยกพระเยซูเทียบเท่ากับพระเจ้า เราจะไม่เห็นปัญหาในเรื่องนี้แม้ว่าจะมีปัญหาสำคัญในการยกพระเยซูให้เทียบเท่าพระยาห์เวห์ก็ตาม มันเป็นปัญหาก็เพราะตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นพระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์ ยิ่งกว่านั้นโรมัสไม่ได้กล่าวถึง “พระเจ้าพระบุตร” เลย

พระเยซูผู้ทรงพระสิริมีพระกายของมนุษย์ไหม?

เมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับเหล่าสาวกของพระองค์ด้วยพระกายอันทรงพระสิรินั้น ทรงปรากฏด้วยพระกายของมนุษย์ไหม? หรือว่าด้วยพระกายของพระเจ้า? ในการปรากฏของพระเยซูหลังฟื้นคืนพระชนม์นั้นเป็นปัญหาที่แท้จริงกับพวกสาวก พวกเขาจะมองดูพระองค์และสงสัยว่าพระองค์ทรงเป็นอะไร พระเยซูทรงปรากฏกับพวกเขาและตรัสว่า “จงดูที่มือและเท้าของเรา ดูว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่คุณเห็นว่าเรามี” (ลูกา 24:39 ฉบับ NRSV) พวกสาวกคิดว่าพวกเขาเห็นผีหรือวิญญาณ พระเยซูจึงต้องให้ความมั่นใจกับพวกเขาว่าพระองค์ไม่ใช่ผี แต่เป็นคนจริงๆที่พวกเขาจับดูได้ ต่อมาในเหตุการณ์เดียวกัน (ข้อ 42) พวกสาวกให้ปลาย่างชิ้นหนึ่งกับพระเยซู พระองค์ก็ทรงหยิบและรับประทานต่อหน้าพวกเขาเพื่อให้พวกเขาเห็นว่า พระองค์ก็กินและดื่มได้เหมือนมนุษย์คนอื่นๆ

พระเยซูทรงให้ข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ผีไม่มี “เนื้อและกระดูก” นี่เป็นคำผสมกันที่ผิดจากธรรมชาติ และผู้ที่คุ้นกับพระคัมภีร์ดีจะรู้ว่าสำนวนตามแบบฉบับที่ใช้กันก็คือ “เนื้อและเลือด” แต่พระเยซูตรัสถึง “เนื้อและกระดูก” ลูกา 24:40-43 กล่าวต่อไปว่า

และเมื่อพระองค์ได้ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ก็ทรงให้พวกเขาดูพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ [พระเยซูทรงทำอย่างเดียวกันกับโรมัสในยอห์น 20:27] ในขณะที่มีใจยินดี พวกเขาไม่เชื่อและยังประหลาดใจอยู่ พระองค์ก็ตรัสกับพวกเขาว่า “ที่นี่มีอะไรกินบ้าง?” พวกเขา ก็เอาปลาข้างขึ้นหนึ่งมา ให้พระองค์ แล้วพระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าพวกเขา (ลูกา 24:40-43 ฉบับ NRSV)

เราต้องไม่อ่านคำประกาศของโรมัสแบบไม่เกี่ยวโยงกับเหตุการณ์อื่นและนอกบริบท พระเยซูทรงแสดงตัวกับโรมัสและบอกให้เขาจับพระองค์ดู โดยตรัสกับโรมัสว่า “จงเอานิ้วของเจ้าแยงที่นี่ จงดูมือของเรา จงย่นมือของเจ้าและแยงที่สข้างของเรา จงหยุดสงสัยและจงเชื่อ” (ยอห์น 20:27 ฉบับ NIV) โรมัสก็ทำตามที่พระเยซูบอก เขาจับดูพระหัตถ์และสข้างของพระองค์ การตอบสนองของเขาเมื่อรู้ว่าพระเยซูทรงมีเนื้อและกระดูกก็คือร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

ชาวยิวจะพูดกับใครสักคนที่มีเนื้อและกระดูกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์” ไหม? คุณอาจจะพูดอย่างนั้นแต่ชาวยิวจะพูดไหม? เมื่อเหล่าสาวกคิดว่าพระเยซูเป็นผี พระองค์ก็ชี้ให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์สามารถจะกินและจับดูได้ พระองค์ไม่ใช่ผี โรมัสไม่ได้ยืนที่นั่นด้วย เมื่อพระเยซูปรากฏพระองค์ครั้งแรกกับเหล่าสาวก แต่เมื่อพระเยซูปรากฏพระองค์กับพวกเขาอีกครั้ง พระองค์ได้ตรัสบางอย่างเพื่อประโยชน์ของโรมัสผู้ที่จับดูพระหัตถ์และสข้างของพระองค์ ยอห์นไม่เคยบันทึกว่าโรมัสคุกเข่าลง แต่บันทึกเพียงว่าเขาได้อุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

เปาโลกล่าวว่า “พวกเขา (คนต่างชาติที่ไม่เชื่อ) ได้เอาพระสิริของพระเจ้าผู้ทรงเป็นอมตะมาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตาย หรือรูปนก หรือรูปสัตว์สี่เท้า หรือรูปสัตว์เลื้อยคลาน” (โรม 1:23 ฉบับ NRSV) เปาโลประณามการนมัสการรูปของมนุษย์ เราจะต้องไม่นมัสการ “เนื้อหนังและกระดูก” ที่ต้องตาย ไม่มีชาวยิวคนไหนเคยนมัสการมนุษย์ และแน่นอนว่าเปาโลก็คงไม่ได้ลืมที่โรมัสร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

พระเยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์เป็นผู้ที่มีชีวิตเหมือนกับพวกสาวกทุกอย่าง เว้นแต่ว่าคราวนี้พระองค์ทรงมีพระกายที่ทรงพระสิริ แต่พระกายที่ทรงพระสิรินี้ก็ยังมีเนื้อและกระดูกซึ่งบอกเราว่า พระเยซูยังคงเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

ผมพูดมาทั้งหมดนี้ก็เพื่อที่เราจะเข้าใจประสบการณ์ของเราเอง ทำไมตัวผมเองจึงไม่ได้รู้สึกว่ามี ความแตกต่างกันเมื่อผมพูดคุยกับพระเยซูและเมื่อผมพูดคุยกับพระยาห์เวห์? นี่หมายความว่าใน ประสบการณ์ของผมนั้นพระเยซูคือพระยาห์เวห์ไหม? หรือว่ามีคำอธิบายอย่างอื่นที่ใกล้เคียงกับ พระคำของพระเจ้ากว่านี้ไหม? ทำไมจึงเป็นว่าเมื่อผมเปลี่ยนมาพูดคุยกับพระยาห์เวห์ผมก็พบว่า

ตัวเองมีประสบการณ์ในฝ่ายวิญญาณแบบเดียวกับที่พูดคุยกับพระเยซูมาก่อน? ผมสามารถเข้าใจโรมัสได้ดี แต่ประสบการณ์ของคนคนหนึ่งจะเหมือนกันกับคนอื่น ๆ หรือไม่?

สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ เราพูดคุยกับพระยาห์เวห์ในและทางพระเยซู นั่นทำให้เราสรุปว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ไหม? นั่นจะเป็นการข้ามเส้นบาง ๆ ของความเชื่อที่ผิด

ในพระทรงของพระบิดา

ยอห์น 1:18 กล่าวว่า “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย มีแต่พระบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวนี้” (ยอห์น 1:18 พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ) คำว่า “หนึ่งเดียว” ตรงนี้แปลมาจากคำ “μονογενής” (*monogenēs*)¹² พระคัมภีร์บางฉบับพูดถึง “พระบุตร” ที่บังเกิดมาหนึ่งเดียว ในขณะที่ฉบับอื่นๆ พูดถึง “พระเจ้า” ที่บังเกิดมาหนึ่งเดียว¹³ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าพระคัมภีร์กรีกมาตรฐานฉบับหนึ่งเป็นคำ “υἱός” (บุตร) แต่อีกฉบับหนึ่งเป็นคำ “θεός” (พระเจ้า) พระคัมภีร์ภาษากรีกสองฉบับนี้คือ ฉบับที่ใช้เนื้อความตามฉบับภาษากรีกส่วนใหญ่¹⁴ และฉบับของสหสมาคมพระคัมภีร์ตามลำดับ (มีฉบับภาษากรีกฉบับอื่นๆ เช่น เวสคอตท์-ฮอร์ต¹⁵ ที่ไม่ได้ใช้กันในปัจจุบันนี้) ข้อนี้ (ยอห์น 1:18) พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับ เช่น คิงเจมส์ นิวคิงเจมส์ โฮลแมนคริสเตียนสแตนด์ดาร์ดพระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ และฉบับนิวเยรูซาเล็ม¹⁶ จะพูดถึงพระบุตรที่บังเกิดมาเพียงองค์เดียว ในขณะที่ฉบับอื่นๆ เช่น อิงลิชสแตนด์ดาร์ด นิวอเมริกันสแตนด์ดาร์ด และนิวอินเตอร์เนชันแนล¹⁷ จะพูดถึงพระเจ้าที่บังเกิดมาเพียงองค์เดียว” ความแตกต่างในการแปลชี้ให้เราเห็นว่ายอห์น 1:18 ไม่สามารถใช้เป็นหลักฐานหรือใช้แย้งกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้

ยอห์น 1:18 พูดถึงพระเยซูว่าทรงอยู่ใน “พระทรงของพระบิดา” (κόλον τοῦ πατρὸς) เราได้เห็นมาแล้วว่า การอยู่ในอกของใครสักคนนั้นหมายถึงการได้ใกล้ชิดกับคนนั้น ยอห์น 13:23 ได้กล่าวว่า “ตอนนี้มีสาวกคนหนึ่งที่พระเยซูทรงรัก กำลังเอนกายอยู่ที่พระทรงของพระองค์” (ฉบับ

¹² คำกรีกที่แปลว่า มีเพียงชิ้นเดียวของชนิดนั้น หรือ เพียงคนเดียว

¹³ unique begotten “Son”, unique begotten “God”

¹⁴ Majority Text คือพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกฉบับที่เลือกใช้เนื้อความที่พระคัมภีร์ภาษากรีกหลายๆ ฉบับใช้ เนื่องจากต้นฉบับพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกได้ถูกคัดลอกกันมาหลายร้อยครั้งกว่า 1500 ปี แม้ผู้คัดลอกจะระมัดระวังแค่ไหน แต่บางครั้งก็ผิดพลาดได้

¹⁵ United Bible Societies text; Westcott-Hort

¹⁶ King James Version (KJV), New King James Version (NKJV), Holman Christian Standard Bible (HCSB), Complete Jewish Bible (CJB) and New Jerusalem Bible (NJB)

¹⁷ English Standard Version (ESV), New American Standard Bible (NASB) and New International Version (NIV)

NKJV) สาวกผู้นี้ น่าจะเป็นยอห์นมากที่สุด ตรงนี้มีคำว่า “พระทรง” (κόλπος, *kolpō*) ซึ่งเป็นคำเดียวกันกับในยอห์น 1:18 และมีโครงสร้างไวยากรณ์เหมือนกัน

ในลูกา 16:22 มีชายยากจนคนหนึ่งชื่อลาซารัสได้ถูกนำไป “อยู่ข้างอับราฮัม” แต่ข้อความภาษากรีกกล่าวว่า พวกทูตสวรรค์ได้นำลาซารัสไปอยู่ที่อก (κόλπος, *kolpos*) ของอับราฮัม เมื่อเศเรฐฐีแห่งนหน้าดู เขาก็เห็นลาซารัสอยู่ใกล้กับอับราฮัม บางฉบับแปลข้อนี้โดยไม่ค่อยได้คิด เช่น “พวกทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่กับอับราฮัม” (ฉบับ NKJV) หรือ “พวกทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ข้างอับราฮัม” (ฉบับ ESV) จากถ้อยคำในข้อความภาษากรีกนั้นเศเรฐฐีแห่งนหน้าและมองเห็นลาซารัสกำลังเอนกายอยู่ที่อกของอับราฮัมในงานเลี้ยง ชายยากจนคนนี้ที่ไม่มีสถานะอะไรในโลกได้ถูกนำไปอยู่ที่อกและหัวใจของอับราฮัมบิดาของเขา ชายวัยทุกคนเป็นบุตรของอับราฮัม และตอนนี้บุตรคนหนึ่งของอับราฮัมกำลังเอนกายอยู่ที่อกของอับราฮัม

“ไม่มีใครเห็นพระเจ้าเลย มีแต่พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมา ผู้สถิตในพระทรงของพระบิดา พระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระเจ้าแล้ว” (ยอห์น 1:18 ฉบับ NKJV) ประเด็นก็คือไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย นอกจากพระบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครนี้ พระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระเจ้าแล้ว เหตุนี้เราจึงสามารถรู้จักพระเจ้าได้ แม้ว่าเรายังไม่เคยเห็นพระองค์ เพราะตอนนี้เราจะเห็นพระองค์ในพระคริสต์ พระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์ให้เรารู้จัก พระองค์ทรงทำให้พระเจ้าที่มองไม่เห็นให้ปรากฏให้เห็น เพราะพระองค์ทรงเป็น “พระฉายาของพระเจ้าที่มองไม่เห็น” (โคโลสี 1:15)

นั่นคือสิ่งที่ยอห์นกำลังบอกเราในตอนต้นพระกิตติคุณของเขา จากนั้นยอห์นก็บันทึกคำกล่าวของโรมัสในช่วงท้ายของพระกิตติคุณ เพราะโรมัสกำลังประกาศหลักการนี้ตามประสบการณ์จริงของเขาเอง โรมัสไม่เคยเห็นพระเจ้า ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย แต่เมื่อเขาเห็นพระเยซูพระบุตรหนึ่งเดียวผู้นี้ เขาก็ได้มารู้จักพระเจ้าในประสบการณ์ของเขาเอง นั่นก็เป็นประสบการณ์ของผมด้วยและอาจเป็นประสบการณ์ของคุณเช่นกัน

จงจำไว้ว่าพระเยซูเป็นบุตรที่ไม่มีใครเหมือน พระองค์เป็นบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใคร ไม่เคยมีใครเคยเปิดเผยพระเจ้าอย่างที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผย อีกเหตุผลหนึ่งในการเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครของพระองค์ก็คือ พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้ายก เพราะการเกิดจากหญิงพรหมจารี ไม่เคยมีใครเกิดมาแบบนี้ เพราะการเกิดจากหญิงพรหมจารีนี้ พระเยซูจึงทรงถูกเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้าและพระบุตรของผู้สูงสุด (ลูกา 1:32, 35)¹⁸

¹⁸ ลูกา 1:35 ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาเหนือเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เพราะฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่เกิดมานั้นจะได้ชื่อว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า

บุตรหนึ่งเดียวที่เกิดจากหญิงพรหมจารี

เราเข้าใจการเกิดจากหญิงพรหมจารีอย่างไร? ในเมื่อพระเยซูไม่ได้มีบิดาที่เป็นมนุษย์ แล้วการตั้งครรภ์จะเกิดขึ้นได้อย่างไร เว้นแต่ว่าพระยาห์เวห์จะทรงสร้างสเปิร์มของเพศชายเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนี้? นี่จะเป็นการสร้างใหม่อย่างแท้จริง นี่เป็นการวิเคราะห์ของผมเองในเรื่องนี้ และผมไม่ได้อ้างว่าเป็นคำสอนในพระคัมภีร์ ถ้าหากคุณมีข้อวิเคราะห์ที่ดีกว่า ก็ช่วยแบ่งปันกับผมด้วย แต่จนถึงขณะนี้ผมยังไม่มีคำอธิบายที่ดีกว่านี้

คุณอาจถามว่า ทำไมจึงไม่สร้างพระเยซูให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์ในครรภ์ของมารีย์ โดยไม่ต้องเกี่ยวข้องกับไข่ของเธอหรือสเปิร์มของเพศชายเลย? ถ้าคุณชอบคำอธิบายที่วุ่นๆ ก็เชิญเลย ผมจะไม่นับว่านี่เป็นเรื่องนี้ แต่คำอธิบายนี้เป็นปัญหา เพราะถ้ามารีย์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเกิดของพระเยซูแต่อย่างใด นอกจากจะให้ครรภ์ของเธอให้พระองค์ได้เข้ามาในโลกนี้ซึ่งจะเป็นปัญหาว่าพระองค์ถูกสร้างให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์ในครรภ์ของเธอหรือไม่ ดังนั้นพระเยซูก็จะเป็นพระเมสสิยาห์พระบุตรของพระเจ้าไม่ได้ เพราะพระองค์จะไม่เกี่ยวข้องกับิดาวิด ตามพระคัมภีร์แล้วพระองค์เป็นบุตรของดาวิด เพราะมารีย์และโยเซฟมาจากเชื้อสายของดาวิด หากไข่ของมารีย์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย พระเยซูก็ จะไม่มีความเกี่ยวข้องกับเธอทั้งทางสายเลือดหรือทางพันธุกรรม ซึ่งในกรณีนี้พระองค์จะไม่ใช่มบุตรของดาวิดและเพราะฉะนั้นจึงไม่อาจเป็นพระเมสสิยาห์ได้ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงแน่ใจว่าไข่ของมารีย์มีส่วนเกี่ยวข้องกันทางสายเลือดกับการบังเกิดของพระเยซู

แล้วเรื่องสเปิร์มของเพศชายล่ะ สามารถสันนิษฐานได้ว่าพระเจ้าทรงสามารถสร้างคนใดคนหนึ่ง โดยจะใช้หรือไม่ใช้สเปิร์มของเพศชายก็ได้ คำถามนี้มีความสำคัญเมื่อเราคุยกับชาวมุสลิม ในคัมภีร์ กุรอาน พระอัลเลาะห์กล่าวว่า “จงเป็น” และพระเยซูก็ทรงเป็นขึ้น คำกล่าวที่ว่า “จงเป็น” แสดงถึงการสร้าง ถ้าไม่ได้มีสเปิร์มของเพศชายเข้ามาเกี่ยวข้อง พระเยซูก็ยังคงต้องถูกสร้างอย่างพิเศษอยู่ดี เพราะแค่ไข่เพียงอย่างเดียวมันไม่สามารถจะทำให้เกิดมนุษย์คนหนึ่งขึ้นมาได้

แต่ถ้าคุณมีคำอธิบายที่ดีกว่านี้ก็โปรดแจ้งให้ผมทราบด้วย ถ้าพระเยซูไม่ได้เกี่ยวข้องกับมารีย์ทางสายเลือด พระองค์ก็จะไม่เกี่ยวข้องกับเราเช่นกัน มันก็จะหมายความว่า เราสืบเชื้อสายมาจากอาดัมแต่พระเยซูไม่ใช่ ซึ่งในกรณีนี้พระองค์ไม่ใช่พี่น้องของเรา (กำลังขัดแย้งกับฮีบรู 2:11¹⁹ ที่กล่าวว่าพระเยซูไม่ได้ละอายที่จะเรียกเราว่าเป็นพี่น้องของพระองค์) ความจริงก็ยังคงมีอยู่ว่าพระองค์ทรงมีเนื้อและเลือดเหมือนเรา

¹⁹ ฮีบรู 2:11 “เพราะทั้งผู้ชำระให้บริสุทธิ์และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มีพระบิดาองค์เดียวกัน ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง”

แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม การสร้างครั้งใหม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับอย่างแนบแน่น เรากลายเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่โดยการมีส่วนร่วมในพระคริสต์ เพราะพระองค์ทรงมาจากการสร้างเก่าและการสร้างใหม่ การสร้างเก่าในความหมายที่พระองค์ทรงสืบเชื้อสายมาจากอาดัม และการสร้างใหม่ในความหมายที่พระองค์เป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่อย่างแท้จริง ด้วยเหตุที่เป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่พระเยซูจึงเป็น “พระบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใคร” (พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ) การแปลนี้ทำให้เห็นทั้งสองความหมายของคำว่า *μονογενής* (*monogenēs*) คือพระเยซูทรงเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครเพราะการเกิดของพระองค์จากหญิงพรหมจารี แต่พระองค์ก็ยังทรงเป็นผู้เดียวที่พระยาห์เวห์ได้ถูกสำแดงอย่างสมบูรณ์ในพระองค์ นั่นเป็นเหตุที่ว่า ทำไมโรมัสจึงมองเห็นพระยาห์เวห์ องค์ผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของเขาในองค์พระเยซู

ในยอห์น 1:18 พระเยซูทรงเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครในแง่ของการอยู่ในพระทรงของพระบิดาด้วยและดังนั้นจึงใกล้ชิดกับพระเจ้ามากกว่าใครๆ พระองค์มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระบิดา คำภาษาอังกฤษว่า “เพื่อนสนิท”²⁰ หมายถึงคนที่อยู่ใกล้ชิดกับคุณมาก พระเยซูทรงใกล้ชิดกับพระบิดาอย่างที่ไม่มีความสัมพันธ์ที่ใครอีกที่เคยมีประสบการณ์

คำว่า “*μονογενής*” (*monogenēs*) ดังใน “เพียงคนเดียว”²¹ ได้ใช้ในพระคัมภีร์กับคนอื่นที่ไม่ใช่พระคริสต์ สิบรูป 11:17 กล่าวว่า “โดยความเชื่อเมื่ออับราฮัมถูกทดสอบ ได้ถวายอิสอัค และเขาผู้ได้รับพระสัญญา ก็ถวายบุตรชายเพียงคนเดียวของเขา” (ฉบับ NASB) อิสอัคเป็น “*monogenēs*” หรือเป็นบุตรเพียงคนเดียวของอับราฮัม ยังมีตัวอย่างอื่นๆอีกของ “*monogenēs*” ที่ใช้กับคนอื่นที่ไม่ใช่พระคริสต์ แต่เราไม่อาจดูทั้งหมดในครั้งนี้

พระเยซู พระฉายาหรือรูปเหมือนของพระเจ้า

สรุปได้ว่า ในตอนต้นพระกิตติคุณยอห์นในอารัมภบทของเขานั้น ยอห์นกล่าวว่าพระเยซูทรงมีความสัมพันธ์แบบหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครกับพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระยาห์เวห์ เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองทางพระเยซู ในช่วงท้ายพระกิตติคุณของเขานั้น ยอห์นสรุปประเด็นนี้ในถ้อยคำของโรมัสว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” นี่เป็นคำกล่าวที่แสดงให้เห็นว่ายอห์น 1:18 เป็นจริงในประสบการณ์ของโรมัสเช่นเดียวกับที่เป็นจริงในประสบการณ์ของผม

²⁰ “bosom friend” คำภาษาจีนคือ “知己”

²¹ ฉบับภาษาอังกฤษใช้ “only begotten” และภาษากรีกคือคำว่า “*μονογενής*”

ก่อนหน้านี้เราได้ดู 2 โครินธ์ 4:6 ซึ่งพูดถึง “พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏในพระพักตร์ของพระคริสต์” (ฉบับ NIV) เมื่อคุณมองดูพระพักตร์ของพระคริสต์ คุณจะเห็นพระสิริของพระเจ้า การใช้คำว่า “สิริ” ของเปาโลนั้นจะไม่ค่อยเหมือนกับของยอห์น เปาโลหมายความว่าตรงตามคำอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเขาพูดถึงพระสิริของพระเจ้าในพระพักตร์ของพระคริสต์ โธมัสก็มองดูพระพักตร์ของพระเยซูและเห็นพระสิริของพระเจ้าเช่นกัน เมื่อคุณมีประสบการณ์เช่นนั้น คุณก็ควรจะพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

พระพักตร์ของพระเยซูคริสต์เป็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า เมื่อคุณมองไปที่หน้าหรือรูปพิมพ์ คุณจะเห็นพระสิริของพระเจ้า สิ่งนี้นำเรากลับไปฟีลิปปี 2:6 “พระองค์อยู่ในรูปพิมพ์²²ของพระเจ้า” ถ้าผมจะให้ความเข้าใจคำพูดของโธมัสและจากประสบการณ์ของผมเองได้ดีที่สุดก็จะเป็นว่า เมื่อคุณมองไปที่พระเยซู คุณจะเห็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า เพราะพระเยซูทรงเป็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า พระพักตร์ของพระเยซูเผยให้เห็นพระสิริของพระเจ้า หน้าของคุณและของผมไม่สามารถจะเปิดเผยพระสิริของพระเจ้าได้เหมือนกับที่เปิดเผยให้เห็นในพระพักตร์ของพระคริสต์ผู้อยู่ในรูปพิมพ์ของพระเจ้า

เมื่อคุณนมัสการรูปพิมพ์ของพระเจ้านั้นคุณกำลังนมัสการใครอยู่? เห็นได้ชัดว่ากำลังนมัสการพระเจ้า ถ้าพระเยซูเป็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า ฉะนั้นการนมัสการพระเยซูก็คือการนมัสการพระเจ้า โดยถือว่าคุณเข้าใจว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่ พระเยซูทรงสำแดงพระสิริและพระลักษณะของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์มาก จนคุณสามารถมองเห็นพระเยซูได้เหมือนเคย ดังนั้นเมื่อคุณพูดกับพระองค์ คุณก็พบว่าตัวคุณเองกำลังพูดกับพระยาห์เวห์ เพราะพระยาห์เวห์ตรัสกับเราทางพระเยซู

เรากำลังถูกเปลี่ยนให้เป็นรูปเหมือนกันนั้น ดังนั้นในที่สุดวันหนึ่งเราจะรู้จากประสบการณ์ของเราเองว่า การมีรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร คำกรีกของ “รูปเหมือน” หรือ “ไอคอน” (εἰκών, *eikōn*) ที่คุณน่าจะคุ้นแม้ว่าคุณจะไม่รู้ภาษากรีก เมื่อคุณเปิดคอมพิวเตอร์ คุณก็จะเห็น “ไอคอน” รูปสัญลักษณ์บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ของคุณ การคลิกที่ “ไอคอน” อันหนึ่ง มันก็จะนำคุณไปที่รายการนั้น ซึ่งอาจจะเป็นไฟล์ โฟลเดอร์ หรือโปรแกรมที่มีรูปสัญลักษณ์แสดงให้เห็น ในทำนองเดียวกัน พระเยซูก็คือไอคอนที่เป็นรูปสัญลักษณ์หรือรูปภาพของพระเจ้า เมื่อคุณดูรูปภาพคุณก็จะเห็นบุคคลที่รูปนั้นแสดงถึง เราเองก็เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า ดังนั้นในแง่นี้ เราจึงมีบางอย่างที่เหมือนกันกับพระเยซู แต่พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครของพระเจ้าที่เราไม่มีทางจะไปถึงระดับนั้นได้ในชีวิตนี้ แม้ว่าสิ่งนี้อาจจะเป็นจริงได้ในอนาคตเมื่อเราได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์

²² “form” แปลว่า “รูป” หรือ “พิมพ์”

สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไรหรือ ที่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงจนเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์? 1 ยอห์น 3:2 แสดงให้เราเห็นปลายทางข้างหน้า พระเยซูได้ทรงเป็นแล้วตั้งแต่แรกอย่างที่เราหวังว่าจะเป็นเหมือนพระองค์ในวันข้างหน้าโดยพระคุณของพระเจ้างัดที่ว่า “เพื่อนที่รัก ตอนนี้เราเป็นลูกของพระเจ้าและเราจะเป็นอย่างไรนั้นยัง 모르 แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏนั้นเราจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็น” (1 ยอห์น 3:2 ฉบับ NIV) โธมัสไม่ได้เห็นพระยาห์เวห์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็น แต่เขาได้เห็นพระยาห์เวห์ในพระพักตร์ของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า แต่วันหนึ่งเราจะได้เห็นพระยาห์เวห์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็น และเราจะเป็นเหมือนพระองค์ ไม่ต้องใช้จินตนาการมากที่จะเห็นว่าเมื่อคุณจะเป็นเหมือนพระองค์ในวันนั้น ดังนั้นใครก็ตามที่เห็นคุณก็จะเห็นพระองค์ผู้ที่คุณเป็นเหมือนอย่างสมบูรณ์ คนที่มองดูคุณอาจพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” โดยที่เขาไม่ได้พูดกับคุณแต่กำลังพูดกับพระองค์ผู้ที่เราเป็นรูปเหมือนของพระองค์

แนวคิดเกี่ยวกับรูปเหมือนนั้นมีความสำคัญในพระคัมภีร์ใหม่ ที่จริงคำว่า *eikōn* (*eikōn*) มีปรากฏ 23 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ ในวิวรณ์เล่มเดียวมีปรากฏ 10 ครั้ง แต่ในวิวรณ์นั้นใช้กับรูปของสัตว์ร้าย ผมเคยสงสัยว่าทำไมรูปของสัตว์ร้ายจึงสำคัญมากในหนังสือวิวรณ์จนต้องกล่าวถึงถึงสิบครั้ง แล้วผมจึงได้เข้าใจว่าซาตานจะเลียนแบบสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในพระคริสต์ การนมัสการรูปของสัตว์ร้าย ก็คือการนมัสการตัวสัตว์ร้ายนั่นเอง ความเกี่ยวข้องกันระหว่างสัตว์ร้ายกับรูปของมันก็เหมือนกับความสัมพันธ์กันระหว่างพระยาห์เวห์กับพระคริสต์ รูปของสัตว์ร้ายนั้นไม่ได้ต่างไปจากตัวของสัตว์ร้าย แต่เป็นรูปที่สมบูรณ์และมีชีวิตของสัตว์ร้าย ดังนั้นเมื่อใครก็ตามนมัสการรูปนั้นก็นมัสการตัวของสัตว์ร้าย

และเมื่อเรานมัสการพระเยซู ถ้าเราทำเช่นนั้นเราต้องเข้าใจว่าเรากำลังทำอะไร มันก็กลายเป็นว่าเรากำลังนมัสการพระยาห์เวห์ แต่ถ้าเราไม่เข้าใจสิ่งที่เรากำลังทำนั้น เราก็คงกำลังผิด นั่นคือกำลังนมัสการผู้ที่เรียกกันว่าพระเจ้าพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพ ผู้ที่ไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ ในการเป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระยาห์เวห์นั้น โดยพื้นฐานแล้วพระเยซูไม่ได้แตกต่างไปจากพระยาห์เวห์ เพราะรูปเหมือนจะเหมือนกับต้นแบบ พระเยซูทรงเหมือนกับพระยาห์เวห์ ซึ่งหมายความว่าในประสบการณ์ของเรานั้น เราจะพบว่า การพูดกับพระเยซูก็เหมือนกับการพูดกับพระยาห์เวห์ พระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่โธมัสได้พบว่าเป็นจริงในประสบการณ์ของเขา

ถ้าคุณเข้าใจความเกี่ยวข้องกันระหว่างรูปเหมือนกับตัวจริง คุณก็จะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับพระยาห์เวห์ รูปเหมือนไม่ใช่ตัวจริงแต่แสดงให้เห็นตัวจริงอย่างสมบูรณ์และชัดเจนจนคุณไม่สามารถจะบอกความแตกต่างในประสบการณ์ได้

ฮีบรู 1:3 กล่าวว่าพระเจ้าพระคริสต์ “ทรงเป็นแสงสว่างแห่งสิริของพระเจ้า และทรงมีสภาวะเป็นพิภพเดียวกันกับพระองค์” (ฉบับ ESV)²³ การแปลที่เป็นทางเลือกนั้นรวมถึง “ทรงเป็นตัวแทนที่แท้จริงของสภาวะพระเจ้า” (ฉบับ NASB) หรือ “ทรงเป็นตัวแทนที่แท้จริงของการดำรงอยู่ของพระองค์” (ฉบับ NIV) หรือ “ทรงสำแดงแก่นแท้ของพระเจ้า” (ฉบับ CJB) และ “ทรงแสดงถึงรูปเหมือนที่เป็นตัวตนของพระองค์” (ฉบับ NKJV)

เมื่อคุณมองไปที่พระคริสต์ คุณจะเห็นแก่นแท้และพระลักษณะของพระเจ้า เพราะพระบุตรเป็นแสงสว่างหรือแสงสะท้อนพระสิริของพระเจ้า และทรงแสดงถึงแก่นแท้ของพระองค์ ผมคิดว่าคุณคงไม่สามารถจะบอกความหมายได้ดีกว่านั้นอีกแล้ว เมื่อคุณมองที่พระคริสต์ คุณจะเห็นพระเจ้าพระองค์เอง เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นพิภพเดียวกันกับพระเจ้า คุณจะพบจากประสบการณ์ของคุณเองว่าพระคริสต์ทรงเป็นรูปพิภพที่มองเห็นได้ของพระเจ้าที่มองไม่เห็น

เนื่องจากความเกี่ยวข้องกันระหว่างพระเยซูกับพระบิดาเช่นนี้ เราจึงไม่สามารถจะกล่าวหาโรมัสได้ว่ากราบไหว้รูปเคารพบนพื้นฐานของโรมบทที่ 1 เขาไม่ได้พยายามจะนมัสการรูปเหมือนแต่นมัสการพระองค์ผู้ที่รูปเหมือนนั้นเป็นตัวแทนอย่างสมบูรณ์ นั่นเป็นสิ่งที่ผมต้องการจะทำ เว้นแต่ตอนที่ผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมคิดว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ทั้งๆที่ไม่มีการสนับสนุนจากพระคัมภีร์ในเรื่องนี้ก็ตาม โรมัสนั้นล้าหน้ากว่าผมเพราะผมได้ฝังลึกกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ โรมัสกำลังพูดกับพระยาห์เวห์ แต่ผมกำลังพูดกับพระเจ้าพระองค์ที่สองในตรีเอกภาพ ผู้ที่ผมพบในภายหลังว่าหาไม่พบที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งทำให้ผมตกตะลึงอย่างมาก

โรมัสมาถูกทาง แต่ผมมาผิดทาง เขารู้ว่าพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า ผมไม่แน่ใจว่าเขาเข้าใจเรื่องนี้ด้วยสติปัญญา เพราะประสบการณ์ของเรามักจะมาก่อนความเข้าใจของเรา ถึงแม้ว่าผมกำลังพูดกับพระเจ้าองค์อื่น แต่เมื่อผมเข้าใจอย่างถูกต้องในที่สุดโดยพระเมตตาของพระเจ้าและกลับมาหาพระยาห์เวห์ ผมก็ต้องประหลาดใจที่ผมพบว่าในประสบการณ์ของผมนั้นมันไม่ต่างกันเลย ผมสามารถจะพูดกับพระยาห์เวห์ได้เหมือนกับที่ผมเคยพูดกับพระเยซู นั่นเป็นเพราะพระเยซูทรงเป็นผู้สำแดงแก่นแท้ของพระยาห์เวห์ ผมไม่เคยรู้หลักสำคัญในเรื่องนี้ ผมรู้ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง แต่ผมไม่รู้ว่าข้อเหล่านั้นจะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอโดยไม่มีข้อยกเว้น ในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ไม่มีตัวอย่างใดของคำว่า “พระเจ้า” ที่กล่าวถึงผู้อื่นนอกจากพระยาห์เวห์ (ยกเว้นในกรณีของพระเทียมเท็จ)

พระยาห์เวห์ทรงดำเนินอยู่บนโลก 33 ปีในองค์พระเยซู มีคำถามว่า เกิดอะไรขึ้นหลังจาก 33 ปีนั้นแล้ว? พระเยซูกับพระยาห์เวห์แยกกันหรือไม่? พระเยซูซึ่งเป็นผู้สำแดงแก่นแท้ของพระเจ้า นั้น

²³ และฉบับไทยคิงเจมส์แปลตรงกัน ส่วนฉบับมตรธรรมร่วมสมัยแปลว่า “ทรงเป็นเหมือนพระเจ้าทุกประการ” (ผู้แปล)

แทบจะไม่มีอะไรแตกต่างจากที่พระองค์ทรงเป็นในช่วง 33 ปีเลย แม้พระยาห์เวห์จะไม่ได้ทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้ในองค์พระเยซูอีกต่อไป พระเยซูก็จะยังทรงเป็นผู้สำแดงพระยาห์เวห์ที่สมบูรณ์แบบตลอดไป

เมื่อเราเข้าใจว่าพระเยซูทรงเกี่ยวข้องกับพระยาห์เวห์ในฐานะที่เป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า และเข้าใจว่าทำไมโรมัสจึงพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” คำถามอื่นๆที่เราหาคำตอบก็จะง่ายขึ้น รวมทั้งคำถามเกี่ยวกับจุดสำคัญของการเป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระยาห์เวห์จะเกี่ยวข้องกับการดำรงอยู่ก่อนหรือไม่

พระเยซูได้เสด็จลงมาจากสวรรค์ไหม?

บางคนยกอ้างฮีบรู 13:8 กับผมว่าเป็นหลักฐานของการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ (“พระเยซูคริสต์ทรงเหมือนเดิมเมื่อวานนี้ วันนี้ และตลอดไป”) แต่นั่นพิสูจน์อะไรไหม? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพแปลความหมาย “เมื่อวานนี้” ว่าเป็นเวลาที่ผ่านมาชั่ววินาที ความจริงก็คือ “เมื่อวานนี้” หมายถึงวันใดวันหนึ่งในอดีตโดยเฉพาะ ไม่ใช่ชั่ววินาที “เมื่อวานนี้” อาจจะหมายถึงวันจันทร์ใดวันจันทร์หนึ่งโดยเฉพาะ หรือประสบการณ์ที่สุดยอด ผมไม่เห็นว่ใครจะสามารถถกเถียงเรื่องความเป็นพระเจ้าหรือการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์จากคำนั้นได้อย่างไร คำว่า “เมื่อวานนี้” อาจหมายถึงวันในอดีตอันไกลโพ้นแม้กระทั่งเมื่อ 2,000 ปีที่แล้ว พระเยซูทรงอยู่เมื่อวานนี้และยังคงอยู่จากช่วงเวลานั้นจนถึงวันนี้และตลอดไป ถ้าคุณพูดถึงใครบางคนว่า “ชายคนนั้นขี่เกียจสันหลังยาวเมื่อวานนี้ ขี่เกียจสันหลังยาวในวันนี้ และจะขี่เกียจสันหลังยาวตลอดไป” นั่นพิสูจน์อะไรเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าหรือการดำรงอยู่ก่อนของเขาไหม? เราเคยชินอย่างมากกับการอ่านสิ่งต่างๆเกินจากที่มีในพระคัมภีร์

พระเยซูทรงเป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ เราจึงคิดว่าพระองค์ได้เสด็จลงมาจากสวรรค์จริงๆ เหมือนกับมานา ในสดุดี 78:24 ได้กล่าวไว้ว่า “พระองค์ทรงโปรยมานาลงมาให้พวกเขาทั้งหลายกิน พระองค์ประทานธัญพืช (หรืออาหาร หรือขนมปัง)²⁴ จากสวรรค์ให้แก่พวกเขา” (ฉบับ NIV) นี่จะพิสูจน์การดำรงอยู่ก่อนของพระเยซูทรงหรือว่าพระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์แน่ๆใช่ไหม? แต่ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็จะเป็นการพิสูจน์การดำรงอยู่ก่อนของมานาด้วยเหมือนกัน

²⁴ คำภาษากรีกสำหรับ “ขนมปัง” (ἄρτος, artos) ไม่ได้หมายถึงแค่ขนมปัง แต่หมายถึงอาหารโดยทั่วไป เมื่อพระเยซูตรัสว่า “เราเป็นอาหารที่มีชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์” (ยอห์น 6:51 ฉบับ NIV) พระองค์ไม่ได้กำลังบอกว่า พระองค์ทรงเป็นเหมือนชิ้นขนมปัง ความเป็นจริงแล้วมานาไม่เหมือนกับขนมปัง แต่เป็นเหมือนเม็ดเล็กๆ ที่อยู่บนพื้นดิน

ให้เราหยุดสักครู่เพื่อดูว่า เรากำลังอ่านเกินจากที่มีในพระคัมภีร์อย่างไร ภาพของมานาที่เป็นเมล็ดธัญพืชหรืออาหารจากสวรรค์นั้นแน่นอนว่ามาจากพระคัมภีร์เดิม ได้มีการกล่าวถึงมานานี้ในพระคัมภีร์ตอนต่างๆ เช่น สดุดี 78:24 และ 105:40 และเนหะมีย์ 9:15 พระเยซูทรงหยิบเอาภาพที่มีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เดิม ในชั้นเรียนวันอาทิตย์ คุณได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับมานาบ้าง? มีใครบอกคุณไหมว่าเมื่อชาวอียิปต์กำลังเดินเล่นในตอนเย็นนั้น ก็มีสิ่งเล็กๆ โปรยลงมาบนหัวของพวกเขาเหมือน “เมล็ดฝนตกลงมาบนหัว”? ผมแน่ใจว่าคุณไม่ได้เรียนอย่างนั้นในชั้นเรียนวันอาทิตย์ เพราะมานาไม่เคยตกลงมาจากท้องฟ้า และถ้ามันไม่เคยตกลงมาจากท้องฟ้า แล้วทำไมจึงเรียกว่า “อาหารจากสวรรค์”? สิ่งที่เราเห็นในพระคัมภีร์ก็คือในตอนเช้า ชาวอิสราเอลก็พบมานาอยู่บนพื้นดินแล้ว ข้อมูลอ้างอิงเช่น จากสารานุกรมฉบับอินเตอร์เนชันแนลสแตนดาร์ดไบเบิล²⁵ ก็พูดถึงลักษณะต่างๆ ของมานา โดยมีบางคนสันนิษฐานว่า มานาเป็นเหมือนกับเห็ดราที่ขึ้นบนพื้นทะเลทราย หรือขึ้นบนต้นสนหมอกที่คายสารหวาน ๆ ออกมาเมื่อถูกแมลงเจาะตอนในเวลากลางคืน เรากำลังพูดถึงเรื่องเหลวไหลกัน และการอ้างอิงอย่างของสารานุกรมนี้ก็อุทิศเนื้อที่ทั้งหมดเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งนี้

สิ่งที่ผมกำลังหมายถึงคือ “อาหารจากสวรรค์” ไม่ใช่สิ่งที่ตกลงมาจากฟ้า แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ ถ้าคุณจะตรวจสอบคำ “มาจากสวรรค์” (*ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ek tou ouranou*) ในภาษากรีก คุณจะเห็นว่ามันอาจหมายถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ คำว่า “สวรรค์” ก็คือคำที่ใช้เรียกแทนพระเจ้า (เช่นการเปรียบแผ่นดินสวรรค์กับแผ่นดินของพระเจ้า) พระเจ้าได้ประทานมานาให้มานาไม่เคยตกลงมาจากสวรรค์ พระเยซูกำลังบอกเราว่า “เราเป็นอาหารของพระเจ้าสำหรับท่านเหมือนที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมมานาให้ชาวอิสราเอล” มานามีที่มาจากสวรรค์แต่ในแง่ที่ว่า พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เท่านั้น มานาไม่ได้ตกลงมาจากท้องฟ้าและพระเยซูก็ไม่ได้ตกลงมาจากท้องฟ้า พระองค์บังเกิดจากมารีย์หญิงพรหมจารี พระองค์ไม่ได้เสด็จลงมาจากสวรรค์ทางร่างกายหรือจิตใจ ในความหมายที่ตัวพระองค์ลงมา มนุษย์เนื้อหนังจะรับภาษาของยอห์นตามคำเขียนและรับยอห์น 6:41 ในทำนองเดียวกัน (“เราเป็นอาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์”) แต่มานาไม่ได้ลงมาจากสวรรค์ในความหมายตรงตามคำอย่างแท้จริง พระยาห์เวห์ทรงวางมันไว้บนพื้นดินเพื่อให้ชาวอิสราเอลไปเก็บในตอนเช้า พระเจ้าไม่ได้ทำโรงงานผลิตมานาในสวรรค์แล้วพระองค์ก็ตั้งคันโยก และมานาก็ร่วงพูลลงมาในตะกร้าของคุณ

เมื่อคุณเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้ง คุณก็จะอ่านพระคัมภีร์อย่างที่เราจะอ่าน และไม่อ่านอย่างไร้สาระที่เราได้สร้างขึ้นตามความนึกคิดของเรา พระเยซูไม่เคยอ้างว่าตัวของพระองค์และจิตวิญญาณของพระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์ พระเยซูทรงเป็นการจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณเช่นเดียวกับมานา ถ้าคุณกินเนื้อของพระองค์และดื่มโลหิตของพระองค์ คุณก็จะมีชีวิตอยู่ (ยอห์น

²⁵ International Standard Bible Encyclopedia (ISBE)

6.54) พระองค์ไม่เคยอ้างว่าเนื้อหรือเลือดของพระองค์ลงมาจากสวรรค์²⁶ พระองค์กำลังกล่าวเพียงแค่ว่า พระองค์เป็นผู้ที่คุณจะต้องกินเข้าไป

การพบพระยาห์เวห์ทางพระเยซู

พระเยซูไม่เห็นแก่ตัวอย่างแท้จริงและอย่างสิ้นเชิง นั่นเป็นเรื่องยากที่เราจะเข้าใจเพราะว่าตัวเราเต็มไปด้วยการนึกถึงแต่ตัวเอง เมื่อผมให้คำปรึกษากับคนส่วนมาก ผมมักจะเห็นว่าอะไรคือปัญหาของพวกเขาเมื่อพวกเขาพูดออกมาไม่ก็ประโยค พวกเขาจะพูดถึงแต่ “ฉัน” “ตัวฉัน” และ “ของฉัน” เมื่อมีปัญหาในชีวิตแต่งงาน ก็มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับฉัน ตัวฉัน และของฉันอยู่เสมอ ถ้า “ตัวฉัน” และ “ของฉัน” จะลดลงบ้างสักนิด ปัญหาก็คงจะลดลงไปมาก และถ้า “ตัวฉัน” และ “ของฉัน” สามารถหายไปได้อย่างสมบูรณ์ ก็คงไม่มีปัญหาอีกต่อไป พระเยซูไม่เห็นแก่ตัวอย่างสิ้นเชิง เพราะพระยาห์เวห์ทรงอยู่ในพระองค์ ถ้าคุณเห็นพระเยซู คุณก็จะไม่รู้สึกราวมีตัวตนที่เรียกว่า “พระเยซู” อยู่ตรงนั้น แต่จะพบว่าตัวคุณเองกำลังพูดอยู่กับพระยาห์เวห์ เราอาจพบในประสบการณ์ของเราว่า เมื่อเราพูดอยู่กับพระเยซู “ตัวตน” ของพระองค์กลายเป็นพระยาห์เวห์ นั่นเป็นสิ่งที่โรมัสมีประสบการณ์และเป็นสิ่งที่ผมมีประสบการณ์ ถ้าผมสามารถกำจัดตัวตนที่อยู่ในผมออกไปพร้อมๆ กับวิถีคิดของผมได้ แล้วใครก็ตามที่พูดอยู่กับผม ก็จะพบว่าตัวของเขาเองกำลังพูดอยู่กับพระองค์ผู้ประทับอยู่ในผมและผู้ที่ผมเป็นวิหารของพระองค์

บางครั้งผมก็สงสัยว่า ทำไมพระยาห์เวห์จึงได้พอพระทัยที่จะอวยพรหลายสิ่งที่ผมทำ และให้สิ่งเหล่านั้นเกิดผลมากมาย (แม้ว่าผมจะทำไม่สำเร็จทุกครั้ง) ผมคิดว่ามันเป็นเพราะคนอื่น ๆ รู้สึกว่าผู้ชายที่พวกเขา กำลังพูดด้วยนั้นเป็นคนที่พวกเขาสามารถมองทะลุผ่านไปถึงสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ได้

คุณลองดูตัวคุณเอง คุณมักจะให้ความคิดของคุณเองเป็นศูนย์กลางไหม? คุณมักจะสนใจอยู่กับกำหนดการและแผนงานของคุณเองอยู่เสมอไหม? หรือคุณแค่อยากจะรู้ว่าคุณเป็นผู้ที่ต้องการให้คุณทำอะไร? หลังจากตื่นนอนในตอนเช้าและก่อนจะลุกจากเตียง ผมจะเข้าเฝ้าพระเจ้าและถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า วันนี้พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ทำอะไร? มีที่ไหนบ้างที่พระองค์

²⁶ มีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์พระเยซูตรัสถึง “เนื้อและกระดูก” (ลูกา 24:39) แทนที่จะเป็น “เนื้อและเลือด” ที่คุ้นเคยมากกว่า เพราะพระโลหิตของพระองค์ได้เหือดแห้งไปหมดที่กางเขน จึงไม่น่าจะเป็นไปได้ พระโลหิตของพระองค์ไหลออกหมดที่กางเขนแล้วจริง ๆ นี่ไม่ได้ปฏิเสธความจริงที่ว่าพระวรกายที่ตายแล้วของพระองค์อาจยังมีเลือดค้างอยู่บ้าง (เวลาคุณซื้อเนื้อก็ยังมียังมีเลือดติดอยู่บ้าง ถ้าคุณใช้กระดาษซับซับ กระดาษจะเป็นสีแดง) พระโลหิตของพระเยซูได้หลั่งออกแล้ว พระองค์จึงบอกสาวกของพระองค์อย่างชัดเจนมากให้จับตัวพระองค์ เพราะพระองค์มี “เนื้อและกระดูก” (ลูกา 24:39) แต่ในยอห์นบทที่ 6 พระเยซูตรัสถึง “เนื้อและเลือด” ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ทำให้สาวกขุ่นใจอย่างมาก เพราะพวกเขาเหมือนกับคุณและผมที่มีมักจะคิดในทางหนึ่ง พระเยซูไม่ได้พูดถึงการดื่มโลหิตทางฝ่ายกายของพระองค์ แต่พูดถึงความหมายทางฝ่ายวิญญาณของเนื้อและเลือด

ต้องการให้ข้าพระองค์ไป หรือมีใครบ้างที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ไปพูดคุยด้วย หรือมีสิ่งใดที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ทำ?” นั่นคงเป็นเหตุผลว่าทำไมบางครั้งผมพบว่า โดยพระคุณของพระเจ้า ผมจึงอยู่ได้ถูกที่และถูกเวลา ซึ่งบ่อยครั้งจะไม่รู้มาก่อนว่าพระยาห์เวห์จะทรงนำผมไปที่นั่น แล้วสิ่งต่างๆ ก็เกิดขึ้น ไม่มีทางอื่นที่เราจะรับใช้องค์ผู้เป็นเจ้าของ ถ้าเราพยายามจะรับใช้เจ้าเพราะเรารู้พระคัมภีร์ หรือเพราะเรารู้จักใช้ทักษะในการพูดเวลานี้อยู่บนธรรมาสน์ แสดงว่าเรากำลังกำลังทำอะไรต่างๆ ด้วยวิถีทางของเราเองและด้วยความรู้ของเราเอง แต่ถ้าเรามาเป็นผู้ที่ให้คนมองทะลุผ่านได้เหมือนอย่างพระคริสต์ เราก็คงเห็นผลอย่างมากในพันธกิจรับใช้ของเรา

มันไม่ไกลเกินจริงที่จะนึกภาพว่าเมื่อคุณยืนอยู่บนธรรมาสน์ คนทั้งหลายจะได้ยินพระเยซูหรือพระยาห์เวห์ตรัสผ่านคุณ พวกเขาจะประหลาดใจที่คุณล่วงรู้เรื่องบางอย่างของพวกเขา มีบางครั้งที่มีบางคนมาหาผมและพูดว่า “ทุกคำที่คุณพูดมันแทงเข้าไปในใจของผม แล้วคุณรู้เรื่องของผมได้อย่างไร?” แต่ผมไม่รู้จักคนนี้เลยและก็ไม่เคยพบเขาหรือเธอมาก่อนด้วยซ้ำ คนนั้นอาจแค่มาเยี่ยมคริสตจักร แต่เมื่อเขาได้ยินคำเทศนาของผมเขาก็รู้สึกผิดอย่างมาก เพราะทุกประโยคในคำเทศนาได้พูดกับเขาและเปิดเผยสิ่งต่างๆ จากชีวิตของเขาเอง มีบางคนถึงกับถามผมว่า “คุณให้นักสืบตามสะกดรอยฉันหรือ?” ผมคิดในใจว่า “คุณสำคัญขนาดที่ผมจะต้องจ้างใครไปคอยสะกดรอยคุณเชียวหรือ?” เธอถามอย่างนั้นเพราะเธอรู้สึกว่ามีแต่คนที่รู้เรื่องชีวิตส่วนตัวของเธอเท่านั้นจึงจะพูดอย่างที่ผมพูดในคำเทศนาของผมได้ เปาโลกล่าวใน 1 โครินธ์ 14:24-25 ว่า

แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อหรือคนที่ไม่เข้าใจเข้ามาขณะที่ทุกคนกำลังเผยพระวจนะ ทุกคนก็จะทำให้เขาสำนึกว่าเขาเป็นคนบาปและทุกคนจะพิพากษาเขา และความลับในใจของเขาจะถูกเปิดเผยให้เห็น ดังนั้นเขาก็จะทรุดตัวลงนมัสการพระเจ้า และร้องว่า “พระเจ้าสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านจริงๆ!” (1 โครินธ์ 14:24 ฉบับ NIV)

คนนอกจะมาคริสตจักรก็เพื่อจะได้พบว่าความลับต่างๆ ที่อยู่ในใจของพวกเขาถูกเผยออกมาทางคำเทศนาและคำเผยพระวจนะของคุณ สำหรับผู้หญิงคนหนึ่งที่ถามผมว่า ผมได้จ้างนักสืบคอยสะกดรอยตามเธอหรือเปล่านั้น คำเทศนาของผมเป็นคำเผยพระวจนะกับเธอที่เปิดเผยทุกสิ่งในชีวิตของเธอ แต่ผมก็ไม่เคยพบเธอมาก่อนด้วยซ้ำ เปาโลกล่าวว่า คนที่มาเยี่ยมเยียนจะคุกเข่าลงและกล่าวว่า “พระเจ้าสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านจริงๆ!” และจะหันมาหาองค์ผู้เป็นเจ้าของ ที่จริงถ้อยคำภาษากรีกกล่าวว่า “พระเจ้าทรงอยู่ในคุณ” พันธกิจรับใช้ของเราควรเป็นเช่นนั้น ที่คนทั้งหลายจะเห็นพระเจ้าในตัวคุณ โธมัสมีประสบการณ์แบบเดียวกันนี้เมื่อเขาได้พบกับพระเยซู

คำกล่าวของเปาโลนั้นไม่ได้หมายถึงแค่คนคนหนึ่ง แต่รวมถึงชุมชนผู้นำทั้งหมดด้วย ความลับต่างๆ ที่อยู่ในใจของผู้ไม่เชื่อจะถูกเปิดเผย และเขาจะก้มกราบไม่ใช่กับคุณ แต่กับพระเจ้า เพราะเขารู้

ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกคุณจริงๆ คำภาษากรีกจะกล่าวว่า “ในท่าน” แม้ว่า “ἐν” (*en*) สามารถแปลว่า “ท่ามกลาง” ได้เช่นกัน

แต่ละบทยี่ค่อยๆ นำเราให้เข้าใจถึงความเข้าใจอย่างถูกต้องมากขึ้น เกี่ยวกับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ ผมยอมรับว่าการอธิบายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยากสำหรับผม ผมรู้จากประสบการณ์ว่ามันคืออะไร แต่ที่จะเรียบเรียงให้เป็นคำนั้นเป็นเรื่องยาก ด้วยพระเมตตาของพระเจ้า ผมอธิษฐานว่า พระองค์จะทรงใช้ความพยายามที่ยังไม่ดีพอของผมเพื่อช่วยให้คุณเข้าใจเรื่องนี้ชัดเจนขึ้นอีก แม้แต่ที่ผมพยายามจะเข้าใจความลึกลับของพระคริสต์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ที่พระยาห์เวห์จะถูกสำแดงอย่างสมบูรณ์ในพระองค์ผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครนี้ ที่มีเนื้อและเลือดตลอดจนเนื้อและกระดูก ผู้ที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่อย่างเต็มบริบูรณ์และอย่างสมบูรณ์แบบที่พระองค์ทรงเป็นพิมพ์เดียวกัน เป็นการสำแดงให้เห็นอย่างชัดเจน เป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า จกระทั่งการได้เห็นพระองค์ก็คือการได้เห็นพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็นได้ พระคริสต์ทรงทำให้พระเจ้าที่มองไม่เห็นปรากฏให้เห็น และในพระพักตร์ของพระองค์ คุณจะเห็นพระสิริของพระยาห์เวห์